

C
E
R

DESCHIDEREA ANULUI DE ÎNVĂȚĂMÂNT
pag.7

PROFESIONALISM PÂNĂ LA CAPĂȚ
pag.32-35

BAROCAMERA
pag.42-45

S
E

**CENTENARUL
ARTILERIEI
ȘI RACHETELOR
ANTIAERIENE**
pag. 9-23

N
I
N

REVISTĂ EDITATĂ DE STATUL MAJOR
AL FORTELOR AERIENE

CONSILIUL EDITORIAL AL REVISTEI **CER SENIN**

PREȘEDINTE:

**general-maior
LAURIAN ANASTASOF**

MEMBRI:

**general de flotilă aeriană
CONSTANTIN DOBRE**

**general de flotilă aeriană
LIAN SOMEȘAN**

MEMBRI ONORIFICI

**DUMITRU AMARIEI
PETRE BĂNĂ
NICOLAE RADU**

REDACȚIA

SECRETAR GENERAL DE REDACȚIE:
căpitan LAURA MĂCĂRESCU
e-mail: lmacarescu@roaf.ro

REDACTOR:

**plutonier-adjutant
ALEXANDRU BĂLĂNESCU**
e-mail: abalanescu@roaf.ro

PROCESARE TEXTE:

LEANA TUDORAN

FOTOREPORTER:

ADRIAN SULTĂNOIU
e-mail: asultanoiu@roaf.ro

GRAFICĂ & DTP

DIANA ȘUICĂ
e-mail: msuica@roaf.ro

COPERTA IV:

"VREAU SĂ FIU CA TATA!"

(FOTO: ADRIAN SULTĂNOIU)

INTEGRITATE – DEVOTAMENT – TENACITATE

SUMAR

AGENDA _____ 4 - 7

COMEMORĂRI _____ 8

SIMPOZION LA CENTENAR _____ 9 - 12

SĂRBĂTOARE LA CAPU MIDIA _____ 13 - 19

ISTORIA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ÎN ARMA
RACHETE ȘI ARTILERIE ANTIAERIE _____ 20 - 23

CARPATHIAN SUMMER _____ 24 - 25

DACIAN EAGLE _____ 26 - 28

SIGURANȚĂ AERONAUTICĂ _____ 29

AERONAUTIC SHOW _____ 30 - 31

REPORTAJ COA _____ 32 - 35

REPORTER LA RADIOLOCATORIȘTI _____ 36 - 39

FORȚELE AERIE LA ZIUA MARINEI _____ 40 - 41

MEDICINĂ AERONAUTICĂ _____ 42 - 45

PROFIL DE PROFESIONIST _____ 46 - 47

IARNA, LA BOBOC _____ 48 - 49

EVALUARE PSIHOLOGICĂ _____ 50

PAGINA 7

PA

PAGINA 8

PAGINILE 9-12

PAGINILE 13-19

PAGINILE 26-28

PAGINILE 36-39

PAGINILE 30-31

COPYRIGHT:

**Este autorizată orice reproducere,
cu condiția specificării sursei.**

NORME DE COLABORARE:

*Cititorii pot trimite pe adresa redacției
texte și fotografii care se încadrează în
tematica revistei.*

Manuscrisele nu se înapoiază.

*Răspunderea juridică pentru conținutul
articolelor aparține în exclusivitate
autorilor, conform art. 206 CP.*

CORECTURA:

CENTRUL TEHNIC-EDITORIAL AL ARMATEI

ȘOSEAUA FABRICA DE GLUCOZĂ
NR. 2-4, SECTOR 2, BUCUREȘTI
Telefon/Fax: 021/232.63.27;
021/232.21.83 int. 104,110
E-mail: cersenin@roaf.ro
ISSN 1582-6317. B 916.10; C 3146.18

**Tipărită la
CENTRUL TEHNIC - EDITORIAL
AL ARMATEI
sub comanda
nr. xxxxxxxxxxxx**

**Responsabilitatea privind tehnoredactarea
revine în totalitate redacției**

**Prezenta ediție s-a încheiat la data de:
20/10/2016**

ORDINUL MINISTRULUI APĂRĂRII NAȚIONALE

PRIVIND ANIVERSAREA A 100 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA ARMEI ARTILERIE ȘI RACHETE ANTIAERIENE

Anul acesta, în contextul aniversării unui secol de la intrarea României în Primul Război Mondial, se împlinesc și o sută de ani de la înființarea primelor baterii de artilerie antiaeriană din Armata României. Prin Ordinul Marelui Stat Major nr. 2615 din 9 august 1916 s-a constituit Corpul de Artilerie Antiaeriană în subordinea Comandamentului Cetății București.

Prima victorie a artileriei antiaeriene române s-a înregistrat la data de 19 septembrie 1916, prin doborârea unui avion german care bombarda podul de vase de lângă localitatea Flămânda, în timpul operației de trecere a Dunării de către trupele române, sub conducerea generalului Alexandru Averescu. În amintirea acestei strălucite fapte de arme, de excepție în raport cu posibilitățile tehnice ale tunurilor antiaeriene folosite în vremurile respective, ziua de 19 septembrie a devenit Ziua Armei Artilerie și Rachete Antiaeriene.

În anii celor două războaie mondiale, artileria antiaeriană română a scris pagini nemuritoare de istorie, luând parte la toate campaniile militare sau apărând principalele centre industriale ale României. București, Ploiești, Mărăști, Mărășești, Oituz, Basarabia, Odessa, Sevastopol, Munții Caucaz, Stalingrad, Tisa, Budapesta, Munții Tatra sunt locuri care au cunoscut și jertfa artileriștilor antiaerieni, alături de sute de mii de eroi ai armatei române,

Primele decenii de existență ale armei au fost marcate, atât sub aspect organizatoric, cât și în ceea ce privește evoluția tehnicii de luptă din înzestrare, de eforturile unor comandanți vizionari. Nume importante, precum colonel Nicolae Opran, general Ion Bungescu, general Gheorghe Popescu, general Gheorghe Marinescu, și-au adus contribuția la dezvoltarea și modernizarea structurilor de apărare antiaeriană.

Etapa postbelică a istoriei armei este profund marcată de o nouă dimensiune tehnică prin introducerea rachetelor antiaeriene, care au devenit, cu timpul, un element esențial al sistemului național de apărare aeriană al României. Succesul și performanța utilizării acestora, materializate în rezultatele excelente obținute cu ocazia exercițiilor și aplicațiilor desfășurate, sau în perioada tragerilor anuale din poligon, au presupus responsabilitate, competență, efort și sacrificiu din partea întregului personal din unitățile de artilerie și rachete antiaeriene.

Domnilor generali, doamnelor și domnilor ofițeri, maiștri militari și subofițeri, soldați și gradați profesioniști și personal civil contractual,

Artileria și rachetele antiaeriene sunt o componentă de bază a Armatei României. Dumneavoastră vă situați în eșalonul de frunte al străjuiturilor cerului senin al Patriei. Profesionalismul și devotamentul față de armă care vă caracterizează demonstrează că sunteți la înălțimea standardelor și așteptărilor națiunii române și ale Organizației Nord-Atlantice.

Acum, la ceas aniversar, vă îndemn să acționați cu perseverență și fermitate pentru creșterea capacității operaționale a unităților din care faceți parte, pentru executarea integrală și cu randament maxim a instrucției, fiind conștienți că la baza succesului armei dumneavoastră stă lucrul în echipă.

Odată cu felicitările călduroase pe care vi le adresez cu ocazia Centenarului Armei, vă urez să fiți sănătoși și să aveți succes în îndeplinirea misiunilor care vă revin.

La mulți ani!

MINISTRUL APĂRĂRII NAȚIONALE
MIHNEA IOAN MOTOC

SCHIMBAREA COMENZII USAFE

Căpitan Laura ISTRATE

Ceremonialul de schimbare a comenzii s-a desfășurat pe data de 11 august 2016, la Baza Aeriană Ramstein, în prezența comandantului Forțelor Aeriene Americane, **generalul David L. GOLDFEIN**, comandantului Forțelor Aliate din Europa (SACEUR), **generalul Curtis M. SCAPARROTTI**, comandantului Statelor Unite în Africa, **generalul Thomas D. WALDHAUSER** și a unor reprezentanți ai comunității locale.

La ceremonialul în care **generalul Frank GORENC** a predat comanda **generalului Tod D. WOLTERS** au participat majoritatea șefilor Forțelor Aeriene din NATO, printre care și șeful Statului Major al Forțelor Aeriene Române, **generalul-maior Laurian ANASTASOF**.

La recepția ce a urmat ceremoniei s-au purtat discuții cu comandantul Forțelor Aeriene ale SUA, generalul David L. GOLDFEIN, referitoare la sosirea în țară a primelor avioane F-16 Fighting Falcon, precum și despre programul ce se desfășoară în SUA, de pregătire a piloților români care realizează trecerea pe avionul multirol.

De asemenea, s-au purtat discuții și cu noul comandant USAFE, generalul Tod D. WOLTERS privind continuarea cooperării atât în cadrul exercițiilor bilaterale desfășurate în bazele aeriene de la Câmpia Turzii și Mihail Kogălniceanu, cât și în cadrul programului de instruire a personalului militar care va executa trecerea pe avionul multirol.

SIAF 2016

Căpitan-comandor Cosmin VLAD

În perioada 25-29 august 2016, la Baza Aeriană Sliac din Slovacia a avut loc festivalul internațional aerian **Slovak International Air Fest 2016 – SIAF 2016**.

Delegația română, condusă de **comandorul Adrian MOTORGA**, comandant de escadrilă la Baza 71 Aeriană, a participat la eveniment cu două aeronave MiG-21 LanceR de la Baza 71 Aeriană, pentru executarea zborurilor de prezentare și participare în expoziție statică și o aeronavă C-27J Spartan de la Baza 90 Transport Aerian, pentru transportul personalului, materialelor și

participare în expoziție statică.

Activitatea a beneficiat de un puternic sprijin intern și internațional de la cel mai înalt nivel, atât militar, cât și politic, fiind prezentate în zbor sau la sol aeronave militare ultramoderne din 23 de țări.

Modul de pregătire și desfășurare a evenimentului a demonstrat capacitatea militară și economică a Slovaciei, precum și importanța acordată acestei țări de industria aeronautică internațională, la eveniment fiind prezente cu standuri de prezentare firme precum British Aerospace,

Finnmeccanica, Airbus Military, Lockheed Martin, Eurocopter ș.a.

Evenimentul a fost vizionat de un număr de 150.000 de spectatori (pe parcursul a două zile, conform estimării organizatorilor), fiind puternic mediatizat de mediile de informare slovace și de presa de specialitate internațională.

Desfășurarea activității a permis verificarea modului de instruire a forțelor pentru desfășurarea operațiunilor aeriene în condițiile dislocării pe Baza Aeriană Sliac, Slovacia, a unui număr de peste 100 de aeronave de tipuri diferite și a 1.200 de militari.

Nato Days and Ostrava Airshow

Căpitan Laura ISTRATE

În zilele de 17 și 18 septembrie 2016, Forțele Aeriene Române au participat la „Nato Days and Ostrava Airshow”, pe aeroportul Ostrava, Cehia, cu două aeronave MiG-21 LanceR din dotarea Bazei 86 Aeriene și o aeronavă C-27J Spartan din dotarea Bazei 90 Transport Aerian, în zboruri demonstrative și în expoziție statică.

Programul evenimentului a constat în prezentarea de armament și echipamente militare, expoziții statice și demonstrații aeriene cu aeronave de tip: Eurofighter Typhoon, F-16 Fighting Falcon, JAS-39 Gripen, L-39, L-159 Alca, Rafale, E-3A Sentry (AWACS), B-1B, B-52H, Tornado etc.

Forțele Aeriene Române au participat cu o aeronavă MiG-21 LanceR în evoluții solo și o aeronavă C-27J Spartan și MiG-21 LanceR în expoziție statică.

Motto-ul evenimentului a fost: „Our security cannot be taken for granted and there is no prosperity without security”.

Conferința FMS TODO

În perioada 05-10 septembrie 2016, la Oklahoma City, în Statele Unite ale Americii, s-a desfășurat Conferința Foreign Military Sales Technical Order Distribution Office.

În cadrul conferinței s-au prezentat detaliile programului de asistență tehnică oferit de USAF prin intermediul Security Assistance Technical Order Program (SATOP). Totodată, a avut

loc și o scurtă instruire a personalului din țările membre FMS care au responsabilități în domeniul managementului documentației tehnice, precum și aspecte specifice utilizării serviciului online de asistență tehnică oferit de Air Force Security Assistance Center (AFSAC). Importanța acestui program este dată de posibilitatea efectuării atât a comenzilor, cât și a

gestionării documentațiilor tehnice direct de la sediul utilizatorului, procesarea comenzilor făcându-se în cel mai scurt timp.

Un alt subiect abordat a fost prezentarea sistemelor de distribuire a documentației tehnice în format electronic FeTODS (FMS electronic TO Data System) și IDTODS (International Digital Technical Order Delivery),

acestea fiind o modalitate mai puțin costisitoare de asigurare a documentației tehnice pentru operatorii militari de aeronave C-130 și F-16. Participarea la activitate a oferit reprezentanților țărilor membre FMS oportunitatea unei înțelegeri exhaustive a programului de asistență tehnică oferit de USAF, dar și posibilitatea de a propune noi soluții în vederea îmbunătățirii sistemului actual.

Locotenent Raluca COMĂNESCU

O nouă comandă la SMMMSFA

Vineri, 9 septembrie 2016, la Școala Militară de Maiștri Militari și Subofitieri „Traian Vuia”, a avut loc ceremonia de schimbare a comenzii, odată cu trecerea în

rezervă a comandantului, **comandorul Constantin STANCIU. Generalul-maior Laurian ANASTASOF**, șeful Statului Major al Forțelor Aeriene, a preluat Drapelul de

Luptă al unității de la comandorul Constantin Stanciu și l-a predat noului comandant împuternicit, **comandorului ing. Valentin ENACHE**.

Laura MĂCĂRESCU

Clopoțelul a sunat pentru toți copiii

Alex BĂLĂNESCU

Vineri, 9 septembrie, în ultima zi lucrătoare înainte de începerea orelor de curs de către școlari, personalul Grupul 210 Sprijin a desfășurat o nouă acțiune caritabilă dedicată unor copii cărora soarta nu le-a fost tocmai favorabilă. Delegația formată din militari și personal civil contractual, condusă de către **locotenent-colonelul Valentin CONSTANTIN**, comandantul unității, a distribuit mici ajutoare copiilor proveniți din zece familii cu

o situație materială mai grea, pentru ca aceste suflete pline de candoare să nu sufere din cauza lipsei unui echipament adecvat la începerea anului școlar. Pentru identificarea acestor copii frumoși și cuminiți care aveau nevoie de ajutor, s-a apelat la ajutorul părintelui **Nicolae VĂIDEANU**, de la Biserica cu hramul Sfântul Cuvios Antonie cel Mare, din Parohia Măicăneasa, aflată în sectorul 1 al Capitalei.

Comandantul și personalul unității prezent la activitatea umanitară i-au încurajat și le-au oferit câteva momente de alinare celor zece copii care urmau să înceapă școala, cel mai mic în clasa I iar cel mai mare în clasa a X-a. Cu ajutorul unor persoane inimoase, precum cele care lucrează la Grupul 210 Sprijin, clopoțelul a sunat la fel pentru toți copii și a ajutat o parte dintre ei să înceapă mult mai liniștiți anul școlar 2016-2017.

Loc de rugăciune pentru militari

Laura MĂCĂRESCU

Preasfințitul Părinte Varlaam Ploieșteanul, Episcop Vicar Patriarhal, a sfințit marți, 4 octombrie 2016, Biserica Unității Militare 1802- Moara Vlăsiei. Biserica din incinta unității are hramul Sfinții Împărați Constantin și Elena și Sfântul Martir Antim Ivireanu.

Deschiderea anului universitar 2016-2017

Locotenent-colonel Bogdan CHIOSEAU Adrian SULTĂNOIU

În data de 03 octombrie 2016, începând cu ora 10.00, la sediul Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă” din Brașov, a avut loc ceremonia prilejuită de deschiderea anului universitar 2016 – 2017.

Festivitatea s-a desfășurat având ca invitați pe domnul **ȘTEFAN-ALEXANDRU TINCA** – secretar de stat pentru politica de apărare și planificare, pe șeful Statului Major al Forțelor Aeriene **general-maior Laurian ANASTASOF** alături de reprezentanți din Statul Major General, Statul Major al Forțelor Navale, Direcția Audit Intern, personalități ale administrației

publice locale, cadre militare în rezervă și în retragere, rectori și profesori din universitățile din Brașov și din țară, jurnaliști din presa locală și centrală. Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă” pregătește tineri ofițeri în specialitățile aviație, artilerie și rachete sol-aer, radiolocație, iar tradiția deschiderii noului an universitar reprezintă și prima participare oficială a celor 103 studenți din anul I la o ceremonie militară.

De remarcă faptul că 31 dintre studenții anului I au fost admiși cu nota 10 la matematică, prima medie de intrare fiind 9,97.

Festivitate de deschidere a anului școlar la SMMMSFA Boboc

Plutonier adjutant principal Alexandru BOTAN

Alex BĂLĂNESCU

Luni, 12.09.2016, la sediul Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia”, de la Boboc, s-a desfășurat festivitatea de

deschidere a anului de învățământ 2016-2017. La activitatea condusă de către comandantul unității, **comandorul ing. Enache VALENTIN**, au fost

prezenți din partea Statului Major al Forțelor Aeriene **comandorii Marian VOICU**, șeful Serviciului Logistic și **Cătălin BANU**, șeful Secției Învățământ.

În acest an au început cursurile 121 de elevi, dintre care 113 maiștri militari și 8 subofițeri, anul I, precum și 114 elevi maiștri militari din anul II de studiu.

COMEMORĂRI

100 DE ANI DE LA INTRAREA ROMÂNIEI ÎN PRIMUL RĂZBOI MONDIAL

Adrian SULTĂNOIU

La împlinirea a 100 de ani de la intrarea României în Primul Război Mondial, în toate garnizoanele din țară unde se află monumente ridicate în memoria militarilor români care au căzut la datorie în Marele Război, au avut loc ceremonii religioase și Apelul Solemn. Vineri, 26 august, la Monumentul Infanteristului din București, Statul Major al Forțelor Aeriene a fost reprezentat de militari de la Baza 90 Transport Aerian.

Laura MĂCĂRESCU

Vineri, 26 august, începând cu ora 19.00 și până târziu în noapte, în Piața Tricolor de la Cercul Militar Național a avut loc Ceremonia de „Rostirea numelor eroilor căzuți la datorie în Primul Război Mondial”, în amintirea celor 100 de ani trecuți de la intrarea României în Prima Conflagrație Mondială. Numele, prenumele și locul unde au căzut la

datorie eroii au fost citite de militari, personalități publice și civili, dintre care îl menționăm pe **Daniel PORUMB**, unul dintre militarii răniți într-o misiune de patrulare executată în Irak în anul 2007, care a deschis rostirea. Au urmat ministrul apărării naționale **Mihnea MOTOC**, rude ale unor militari căzuți la datorie în teatrele de operații, veterani de război și alții.

Laura MĂCĂRESCU

Duminică, 28 august 2016, Ministerul Apărării Naționale a organizat la Mormântul Ostașului Necunoscut din Parcul Carol, Ceremonia națională dedicată marcării a 100 de ani de la intrarea României în Primul Război Mondial.

Cu acest prilej a fost oficiată o slujbă de pomenire a eroilor de către Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române și un sobor de preoți.

Președintele României a depus o coroană de flori, iar membrii Asociației Tradiția Militară au „depus jurământul militar”, așa cum era el rostit în urmă cu 100 de ani. În Memorialul Eroilor Neamului au fost aprinse candelile în memoria eroilor căzuți la datorie.

SIMPOZION DEDICAT CENTENARULUI ARTILERIEI ȘI RACHETELOR ANTIAERIENE

Laura MĂCĂRESCU

Adrian SULTĂNOIU

"Artileristul aerian trebuie să aibă reflexe de rapiditate, de precizie, să aibă sânge rece până la distrugerea inamicului. Tunul antiaerian nu trebuie să tacă decât când ultimul servant va fi încetat să trăiască".

Maiorul Ion BUNGESCU

În data de 15 septembrie 2016, la Muzeul Militar Național, a avut loc simpozionul dedicat Centenarului Artileriei și Rachetelor Antiaeriene, marcat de **Prima victorie a artileriei antiaeriene române**, obținută în timpul operațiunii de trecere a Dunării pe la Flămânda, la data de **19 septembrie 1916**.

La simpozion au fost prezenți militari activi, în rezervă și retrași din arma aniversată, din Forțele Aeriene și Forțele Terestre, istorici, presă militară și invitați de onoare. Printre invitați ne-a făcut mare plăcere să îl avem prezent pe **generalul-maior Laurian ANASTASOF**, șeful Statului Major al Forțelor Aeriene, iar dintre organizatori s-a remarcat prezența **generalului de brigadă Dan CAVALERU**, specialist în arma Rachete Sol-Aer și Artilerie Antiaeriană și comandant cu state vechi al trupelor care apără cerul patriei.

The first victory of the Romanian anti-aircraft artillery was won during the crossing of the Danube at Flămânda, where five divisions (four infantry divisions and a cavalry division) had been stationed since mid-September. On the morning of September 18, the vanguards of the 10th and 21st Divisions crossed the river and took control of the positions situated on the opposite bank. Soon after, the engineers started building a pontoon bridge.

This action took Mackensen and his Staff by surprise. Therefore, the first order for the German Air Force in Bulgaria and the Austro-Hungarian gun ships on the Danube was to blow up the bridge. In charge with providing anti-aircraft defense of the bridge was assigned the "Deport" battery, which was subordinated to the 2nd Army Corps in Bucharest. On September 19 – the second day of the Flămânda Maneuver – the section of student Staff Sergeant Dumitru Limburg managed to shoot down a German airplane that fell 500 m west of the pontoon bridge. It had been the first officially recognized victory won by the Romanian anti-aircraft artillery. To commemorate this event, **September 19** was declared the **Artillery and Anti-aircraft Missiles Day**. In recognition of this victory, Lieutenant Constantin Constantin, the battery commander, was decorated with the Order of the Crown (of Romania), and student Staff Sergeant Dumitru Limburg received the Manhood and Loyalty Medal.

Manifestările culturale dedicate centenarului au debutat cu prezentarea mai multor lucrări, prezidate cu iscusință de către **prof. univ. dr. Petre OTU**, specialist în istorie. Aceste lucrări s-au referit la „*Înființarea artileriei antiaeriene române și participarea acestora la campaniile Primului Război Mondial*”, prezentare susținută de **prof. Sorin TURTURICĂ**, „*Momente de referință în istoria apărării antiaeriene din România – aparatul central de tragere model Bungescu*” – **locotenent-colonel conf. univ. dr. ing. Laurian GHERMAN**, „Participarea artileriei antiaeriene române la cel de-al Doilea Război Mondial” – **general-maior prof. univ. dr. Visarion**

centenarului artileriei și rachetelor antiaeriene, realizat de către Studioul Cinematografic al Armatei și prezentat de **regizorul Octavian BRÎNZEI**, care a avut reacții de deosebită apreciere din partea publicului, iar apoi a fost lansat albumul istoric „*Artileria și Rachetele Antiaeriene Române*”, lucrare realizată de către prof. Sorin Turturică, **locotenent-colonelul Mircea BARAC** și colectivul de tehnoredactare al redacției **Cer Senin**.

De asemenea, pe toată perioada simpozionului s-a putut admira istoria armei Rachete și Artilerie Antiaeriene în imagini expuse pe mai multe panouri realizate de **Diana**

generalului Ion BUNGESCU, inventatorul român al sistemului antiaerian de tragere Bungescu.

Aceștia au făcut o donație Muzeului Militar Național conștând în două fotografii inedite ale generalului din colecția familiei, cu Regele Ferdinand.

19 SEPTEMBRIE 1916 – 19 SEPTEMBRIE 2016

Prima victorie a artileriei antiaeriene române, obținută în timpul operațiunii de trecere a Dunării pe la Flămânda unde, de la jumătatea lunii septembrie, se aflau concentrate cinci divizii (patru de infanterie și una de cavalerie).

NEAGOE, „Apărarea antiaeriană a Capitalei” – **general (r) prof. univ. dr. Mihai ILIESCU**, „Artileria și rachetele antiaeriene române. Prezent și Viitor” – **general de brigadă Dan CAVALERU**.

Evenimentul a continuat cu prezentarea filmului dedicat

ȘUICĂ și căpitanul Emanuel SURUGIU.

Un alt moment deosebit din cadrul simpozionului a fost reprezentat de surpriza pregătită de organizatori constituită de prezența fraților **Sorin și Cătălin BUNGESCU**, nepoții

În dimineața zilei de 18 septembrie au trecut fluviul avangărzile Diviziilor 10 și 21 și au ocupat poziții pe malul opus. Imediat, geniștii au început construirea unui pod de pontoane, pe care l-au finalizat până în seara aceleiași zile.

Această acțiune a fost o mare surpriză pentru Mackensen și statul său major. Prima măsură luată a fost aceea ca aviația germană din Bulgaria și monitoarele austro-ungare de pe Dunăre să bombardeze podul. Pentru apărarea anti-aeriană a podului, se afla dislocată bateria „Deport”, din subordinea Corpului 2 Armată de la București.

La 19 septembrie – a doua zi a manevrei de la Flămânda – secția elevului-plutonier Dumitru Limburg a reușit să doboare un avion german, care a căzut la 500 de metri vest de podul întins peste Dunăre. A fost prima victorie omologată obținută de artileria anti-aeriană română. În amintirea acesteia, ziua de **19 septembrie**

Colonel (ret.) Nicolae MOCANU: „A fost o activitate foarte bine organizată. Sunt absolvent al școlii de ofițeri al cărei stagiu l-am terminat la 30 decembrie 1949. Am activat în regimentul de Artilerie Antiaeriană de la Hunedoara. În ianuarie 1950 am fost comandant la bateria de tunuri calibru 37 mm. Am participat la înființarea Regimentului 26 Artilerie Antiaeriană în calitate de ofițer cu mobilizarea. Am studiat 4 ani în URSS, unde am absolvit în anul 1961. La absolvirea academiei militare din URSS am fost numit șef de stat major al Regimentului 18 Rachete Antiaeriene, pe care l-am înființat și comandat timp de 10 ani. Celor care au rămas în

câteva cuvinte. A fost redactor în perioada 1977-1982 la gazeta ostășească „De Veghe”, care scria despre aviație, artilerie și radiolocație, precursora revistei „Cer

Forțelor Aeriene, a Forțelor Terestre și a Marelui Stat Major.

Despre ofițerii artileriști și rachetiști din toate categoriile de forțe poate aprecia că: „toți

Fotografie donată Muzeului Militar Național de către nepoții generalului Ion Bungescu

Generalul (r) Ion MAGDALENA: „100 de ani sunt foarte puțini pentru a vorbi despre artileria anti-aeriană. Nimic nu poate fi mai important decât inovația. O armă tehnică, cu ofițeri foarte bine pregătiți, care și-au îndeplinit misiunea și datorită față de țară”.

este sărbătorită ca **Zi a Armei Artilerie și Rachete Antiaeriene**. Pentru această izbândă, **locotenentul Constantin Constantin**, comandantul bateriei, a fost decorat cu Ordinul „Coroana României”, iar **elevul-plutonier Dumitru Limburg** a primit medalia „Bărbăție și credință”.

După suspendarea operațiunilor de trecere a Dunării, bateria Deport a revenit în dispozitivul de apărare a Capitalei.

AMINTIRI, IMPRESII, NOSTALGIE, SATISFAȚIE

La simpozion au fost prezente cadre militare active, în rezervă și retragere, care au ținut să-și manifeste bucuria și emoțiile la aniversarea centenarului armiei.

Generalul-maior Laurian ANASTASOF a mărturisit că a rămas impresionat de organizarea evenimentului și a mulțumit tuturor artileriștilor și rachetiștilor care au activat și activează în Forțele Aeriene Române; s-a referit, de asemenea, la integrarea și convergența rachetelor și artileriei anti-aeriene, a aviației și radiolocației, a sistemelor de armă ale Forțelor Terestre și Forțelor Navale, astfel încât misiunea de apărare a cerului patriei să poată fi îndeplinită cu succes.

această armă, Rachete și Artilerie Antiaeriană le doresc să depună toate eforturile pentru apărarea anti-aeriană a Capitalei”.

Pe lângă prezentarea susținută, **generalul-maior (r) prof. univ. dr. Visarion NEAGOE**, a ținut să ne ofere în exclusivitate

Senin”. De asemenea, a fost șef de stat major al Regimentului 19 Rachete Antiaeriene NEVA, iar, după 2001, comandantul Brigăzii 4 Artilerie Antiaeriană Gorj și ofițer la Secția Aviație și Apărare Antiaeriană din cadrul Marelui Stat Major. După cum am putut observa, acesta a activat în cadrul

absolvim aceeași școală de ofițeri și lucrăm în același domeniu distinct, lupta cu inamicul aerian. Forțele Aeriene au de apărut obiective mai mult fixe, iar cele terestre, apărând obiective variate, trebuie să aibă un grad mai mare de mobilitate, să însoțească trupele și dispun de o dinamică mai mare

General-major Marin STAFIE

a acțiunilor. Toate gândurile bune și recunoștința pentru cei care au pus bazele acestei arme, respect și admirație pentru oamenii cu care am lucrat, încredere și succes pentru cei care servesc dispozitivele de luptă ale unităților de armă. Am deplină încredere că în viitorul apropiat vor beneficia de sisteme de armament antiaeriene profesioniști, pe care le merităm pe deplin. Sunt convins că și în viitorul apropiat învățământul de armă va produce profesioniști, oameni dedicați care să ducă mai departe bogatele tradiții de luptă ale armeei noastre".

Colonel (r) Adolf Frideric KLOOS, de origine germană, a lucrat în C.A.A.T. 15 ani, răspunzând de exploatarea, cunoașterea și depozitarea rachetelor CUB: „A fost o perioadă grea. Cei din arma rachete am fost tot timpul sus, am fost obligați să învățăm bine. Am participat la 10 trageri în poligonul Așuluk. Ca români, acolo am mers de fiecare dată bine pregătiți și ne-am întors înapoi întotdeauna cu rezultate foarte bune. Rușii erau strict specializați, nu se băgau nici unul în domeniul de competență al altuia. În cariera mea, din pricina originii mele, am avut multe necazuri, dar am reușit".

General (r) prof. univ. dr. Mihai ILIESCU

General-locotenent (r) Radu VLĂSCLEANU – fostul comandant al trupelor radiotehnice din C.A.A.T. și locuitor al comandantului apărării antiaeriene a teritoriului s-a lăudat cu faptul că întreaga sa familie a făcut sau face parte din sistemul militar: soția a activat în cadrul INMAS și cei doi băieți sunt ofițeri. A fost comandant pluton tunuri la tehnică de diferite calibre, șef de stat major al trupelor radiotehnice. Dorește ca întregul personal din arma Rachete Sol-Aer și Artilerie Antiaeriană să se bucure de succes deosebit la serviciu și în societate, pe fondul sănătății depline.

Colonelul (r) Șerban GHEORGHE: „Am fost ofițer cu dirijarea pe vremea când eram locotenent, între 1964-1970, în cadrul Regimentului 18 Rachete Antiaeriene de la Chitila. Am îndrăgit această armă care este frumoasă, deoarece este tehnică, o armă care te recrează dacă o cunoști. De asemenea, am exploatat sistemul CUB, OSA, VOLHOV și am participat la trageri la Marea Caspică. Bucuria mea este că eu și colegii mei am reușit să pregătim mulți ofițeri, subofițeri și maiștri militari. Am lucrat în cariera mea și la trupele de

Profesor Sorin TURTURICĂ

uscat, am activat în unități la București, Craiova și Medgidia".

Prof. univ. dr. Petre OUT: „Artileria este o armă foarte sofisticată și un război nu poate fi conceput fără o evoluție exponențială a acestei arme. Istoria aparține celor care anticipează ce va fi, nu celor care se pregătesc pentru ce a fost. Dincolo de istorie ne aparține spațiul și pământul".

Generalul de brigadă, Dan CAVALERU, fost locuitor al șefului Statului Major al Forțelor Aeriene și fost comandant al Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer

Laura MĂCĂRESCU

Adrian SULTĂNOIU

LA MULȚI ANI!

ARTILERIȘTILOR ȘI RACHETIȘTILOR ANTIAERIENI!

Artilleriștii și rachetiștii antiaerieni au sărbătorit ziua armei luni, 19 septembrie 2016, dată care a coincis cu centenarul artileriei și rachetelor antiaeriene.

Bineînțeles, cum se puteau mai bine sărbători cei 100 de ani de la prima victorie obținută prin doborârea la aceeași dată, în anul 1916, a primului avion inamic, decât prin trageri sol-aer și antiaeriene executate în Tabăra de Instrucție și Poligonului de Trageri Sol-Aer (TIPTSA) din Capu Midia.

În calitate de amfitrion și organizator al evenimentului de sărbătorire a Centenarului Artileriei și Rachetelor Antiaeriene, **generalul de brigadă Dan CAVALERU** le-a dorit tuturor artile-riștilor și rachetiștilor antiaerieni din Forțele Aeriene și Terestre „Să fie mândri de ceea ce fac, analizând și apreciind cu respect ceea ce au făcut înaintașii lor, astfel încât cei ce vor urma să poată să fie mândri de ei. La mulți ani tuturor!”

Militari din structurile de artilerie și rachete antiaeriene sau sol-aer ale Forțelor Aeriene și Terestre au oferit un spectacol de foc cu rachete sol-aer OSA, CUB și HAWK, cu tunuri antiaeriene calibru 57 mm și GHEPARD, cu expoziții de tehnică militară și cu o participare foarte mare din rândul tuturor categoriilor de personal activ, în rezervă sau în retragere al mult reprezentatei arme și din rândul invitaților acestora.

Activitatea a beneficiat de onoranta prezență a șefului Statului Major General, **generalul Nicolae-Ionel CIUCĂ**, a șefului Statului Major al Forțelor Terestre, **generalul-maior Dumitru SCARLAT**, a **generalului de brigadă Dan CAVALERU**, fost comandant al Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer și fost locțiitor al șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, comandanți de mari unități și unități din Forțele Terestre și Aeriene.

Ceremonia a debutat cu decorarea Drapelului de Luptă al Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer din Statul Major al Forțelor Aeriene. A urmat apoi înmânarea emblemei de onoare a

Statului Major Regimentului 50 Rachete Antiaeriene „Andrei Mureșianu”, Regimentului 53 Rachete Antiaeriene „Tropaeum Traiani” și Regimentului 61 Rachete Antiaeriene „Pelendava”.

S-a vizionat apoi expoziția cu tehnică militară, s-a dezvelit o placă comemorativă, s-a lansat o emisiune de timbre dedicate Centenarului Artileriei și Rachetelor Antiaeriene, iar apoi publicul s-a delectat cu urmărirea unui exercițiu cu trageri reale. Dintre invitații de onoare care au avut ocazia să observe în premieră o tragere reală cu tehnică de rachete sol-aer și artilerie antiaeriană s-au numărat și nepoții **generalului Ion BUNGESCU, Sorin** și **Cătălin BUNGESCU**, care ne-au relatat amănunte deosebite din viața celui care a inventat în anul 1925 primul aparat central de tragere pentru artileria antiaeriană română, a cărui elemente au fost folosite cu iscusință în timpul celui de-al Doilea Război Mondial și, ulterior, principiile devenind fundamentale în antrenamentul trupelor la tehnica de luptă specifică.

RECUNOAȘTEREA ARTILERIȘTILOR ȘI RACHETIȘTILOR LUPĂTORI

Sărbătorirea zilei armei a fost precedată, în data de 17

septembrie și de către festivitatea de acordare a Emblemei de Onoare a Forțelor Aeriene unor unități de apărare antiaeriană din cadrul Statului Major al Forțelor Terestre.

Astfel, **generalul de flotilă aeriană Lian SOMEȘAN**, locțiitor pentru resurse al șefului SMFA, a decorat Drapelele de Luptă ale Regimentului 50 Rachete Antiaeriene „Andrei

Mureșianu” din cadrul Diviziei IV Infanterie „Gemina”, Regimentului 53 Rachete Antiaeriene „Tropaeum Traiani” din cadrul Diviziei II Infanterie „Getica” și Regimentului 61 Rachete Antiaeriene „Pelendava”, din cadrul Statului Major al Forțelor Terestre.

În cadrul aceleiași festivități, a fost oferită „Emblema de Onoare a Forțelor Aeriene” unor militari din cadrul structurilor de apărare antiaeriană din

„Generalul Bungescu, fratele bunicului, a avut două fete care s-au stabilit, împreună cu soția generalului, în Franța. A fost un geniu militar și tehnic, dar, mai presus de toate, a fost un vizionar. A reușit să creeze punți în societatea românească, antrenând toate capacitățile din învățământ și industrie pentru a dezvolta arma și a o transmite mai departe”, a apreciat Cătălin Bungescu.

„A format oameni, a inițiat școala de ofițeri de artilerie de la Băneasa pentru a putea să transmită cunoștințele generațiilor viitoare. A beneficiat de sprijinul conducătorilor

statului de la acea vreme care au înțeles că România are nevoie de inovație și dezvoltare”, a completat Sorin Bungescu, care ne-a relatat o întâmplare deosebită din timpul războiului: „În timpul războiului, un general ungur a fost arestat și trebuia să fie dus în fața colonelului Bungescu. În momentul arestării, acesta a pus pe masă spada și pistolul, după cum i-a fost cerut. Atunci când a ajuns în fața colonelului Bungescu, acesta i-a ordonat celui care l-a arestat să-i dea înapoi spada și pistolul, pentru că avea un deosebit respect pentru acesta, chiar dacă era un general inamic”.

Sorin și Cătălin Bungescu

Statul Major al Forțelor Terestre.

Din partea Statului Major al Forțelor Terestre, **generalul de brigadă Adrian CIOLPONEA** a înmănat „Emblema de Onoare a Forțelor Terestre” unor militari din structurile de rachete și artilerie antiaeriană ale Statului Major al Forțelor Aeriene.

A DOUA ETAPĂ DIN ISTRIA

Executarea tragerilor sol-aer a coincis cu finalul celei de-a doua etape a exercițiului ISTRIA 2016. Brigada 1 Rachete Sol-Aer a implicat în acest exercițiu toate batalioanele de rachete sol-aer înzestrate cu tehnica

HAWK și VOLHOV care au realizat mai multe misiuni în poligon.

Locotenentul Pavel-Cristian MARIA, comandant pluton lansare la Batalionul 5 Vâlcele s-a aflat în TIPTSA, împreună cu comandanții și subordonații săi, pentru

executarea lucrărilor de întreținere tehnică, asigurarea siguranței în poligon, cercetarea tragerilor antiaeriene în timpul executării acestora, antrenament cu ținte aeriene marcate pe timp de zi și de noapte, respingerea atacurilor terestre și aeriene, CBRN sau stingerea incendiilor.

CENTENARUL ARTILERIEI ȘI RACHETELOR ANTIAERIENE

**Locotenentul
Pavel-Cristian MARIA**

Locotenentul Mihai CORNELIU, comandant de pluton la Bateria 4 HAWK de la Pantelimon, a avut în cadrul acestei demonstrații aeriene cu trageri de luptă colegi care au lansat rachete, care au avut misiunea de a distruge avioanele țintă: „*Ne pregătim continuu pentru următoarea misiune. Acest eveniment este, de asemenea, o ocazie pentru fiecare specializare, rachete sol-aer sau artilerie antiaeriană, de a-și demonstra pregătirea și de a se antrena. Este o mândrie pentru noi că ne putem încă îndeplini misiunea după un secol, că suntem cei care continuăm munca înaintașilor noștri.*”

„Aniversarea a 100 de ani de armă reprezintă pentru mine un moment foarte important și emoționant. Acest eveniment ne face, pe fiecare dintre noi din această armă, să simțim o emoție deosebită în suflet. Mă bucur că am participat în această misiune și la această ceremonie. La mulți ani, sănătate tuturor artileriștilor și rachetiștilor și familiilor acestora!”

DEZVELITĂ ASTĂZI, CU OCAZIA SĂRBĂTORII
CENTENARULUI ARTILERIEI ȘI RACHETELOR ANTIAERIENE
ÎN MEMORIA EROILOR ARTILERIȘTI ȘI RACHETIȘTI ANTIAERIENI
CE AU VEGHEAT ȘI APĂRAT SPAȚIUL AERIAN AL ROMÂNIEI
19 SEPTEMBRIE 2016
CAPU MURDIA

CENTENARUL ARTILERIEI ȘI RACHETELOR ANTIAERIENE

Cu prilejul împlinirii a 100 de ani de la înființarea armei Artileriei și Rachete Antiaeriene Române, Romfilatelia aduce publicului iubitor de timbre o emisiune de mărci poștale

*„Sunt mândră că fac parte din această armă. Am avut ocazia să lansez o rachetă de când sunt ofițer și am simțit satisfacția că munca mea este apreciată”, și-a exprimat sentimentele **locotenentul Mirabela IDORAȘI**, comandant baterie lansare la Batalionul 5 Vâlcele.*

Istoria artileriei și rachetelor antiaeriene

EVOLUȚIA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI MILITAR SPECIFIC ARMEI

Locotenent-colonel Aurel DAVID

Încă de la începuturile zborului cu mijloace mai grele decât aerul și întrebuințarea acestora în scopuri militare s-a impus necesitatea apariției unor arme localizate la sol care să apere populația, trupele și bunurile materiale împotriva amenințărilor aeriene. Astfel a apărut artileria antiaeriană.

După Primul Război Mondial arma aviației s-a consacrat ca armă de sine stătătoare, fapt pentru care era nevoie de o contra armă aflată la dispoziția forțelor armate. Primele forme de luptă antiaeriană s-au executat cu mitralierele și tunurile terestre, adaptate pentru astfel de acțiuni.

Aceste structuri specifice apărării antiaeriene, denumite la vremea respectivă „Posturi de pază contra aeroplanelor”, au luat ființă la 13 mai 1915, dar au fost real constituite ca gen de armă, cu structură organizatorică, efective, înzestrare specifică și sprijin logistic, la 15 august 1916, de când datează și primul document care atestă înființarea „Serviciului de apărare contra aeronavelor”. Prima ripostă a artileriei antiaeriene a avut loc în noaptea de 15/16 august 1916, odată cu intrarea României în Primul Război Mondial. Prima victorie a artileriei antiaeriene române s-a produs în noaptea de 13/14 septembrie 1916 asupra Zeppelin-ului cu numărul 181, deasupra Bucureștiului, fapt confirmat chiar de echipajul aeronavei în jurnalul de bord: „La dreapta și la stânga navei apar reflectoare, care nu ne mai slăbesc nicio clipă. Ca la o comandă, intră artileria antiaeriană în acțiune... Nu încapе îndoială, am fost loviți. Nici nu e de mirare la canonada nebunească a românilor”.

În perioada Primului Război Mondial, potrivit rapoartelor din dosarele de arhivă, din totalul de 40 de avioane, pierdute de

aviația germană în luptele de pe teritoriul României, 11 au fost doborâte de artileria antiaeriană, celelalte fiind atribuite aviației de vânătoare. Artileria antiaeriană s-a născut și s-a impus ca soluție de apărare împotriva loviturilor aeriene în anii războiului de întregire a neamului, s-a născut din lacrimile și durerea celor ce au văzut și simțit pentru prima dată că, din „ceruri” în loc de pace se abăteau asupra lor bombe ucigătoare, s-a născut în și prin luptă.

În al Doilea Război Mondial, atât pe timpul Campaniei din Est (22 iunie 1941 – 23 august 1944), cât și a celei din Vest (24 august 1944 – 9 mai 1945), artileria antiaeriană română a participat, prin acțiuni specifice, la apărarea teritoriului țării. Drept urmare, artileria antiaeriană română, participantă la luptă pe timpul celui de al Doilea Război Mondial, a intrat în istoriografia militară a vremii drept o forță impresionantă. „Bătălia pentru

Ploiești”, de pildă, a devenit temă de studiu în principalele academii militare din lume.

După prima conflagrație

mondială, până ce goarna și clopotele au vestit-o pe cea de-a doua, artileria antiaeriană a parcurs o perioadă interbelică

Tun antiaerian improvizat „cu tragere repede”, calibru 57 mm, model 1888, adaptat în 1916 pentru trageri antiaeriene prin montarea pe afetul românesc sistem „Burileanu”

Tunuri de câmp adaptate pentru trageri antiaeriene de specialiști români, camuflate cu vegetație

bogată în realizări privitoare la concepția și modalitățile de organizare, înzestrare și pregătire a unităților și subunităților din compunerea sa. În această perioadă au fost întrunite condițiile necesare definirii artileriei antiaeriene ca armă. Au apărut: tunul antiaerian, aparatele de conducere a focului, aparatele de ascultare și informare aeriană, stațiile de radiolocație destinate tragerilor antiaeriene și rachetele sol-aer.

După al Doilea Război Mondial posibilitățile de luptă ale apărării antiaeriene cu baza la sol au crescut semnificativ, odată cu apariția sistemelor de rachete sol-aer și utilizarea datelor de radiolocație.

De-a lungul deceniilor postbelice, arma Artileriei și Rachete Antiaeriene, componentă a Armatei Române, a făcut parte din diverse structuri, dar a rămas aceeași armă activă, cu rol și loc bine precizate în organismul militar.

La începutul anilor 1920, cei în drept au afirmat necesitatea organizării unei rețele de

învățământ specifică artileriei antiaeriene, deziderat care din nefericire nu a putut fi materializat în perioada imediat următoare. Dorința avea să se împlinească abia în anul 1938, sub presiunea evenimentelor ce anunțau declanșarea iminentă a celei de-a doua conflagrații mondiale.

Astfel, la 1 aprilie 1938, s-a înființat Centrul de Instrucție al Apărării Contra Aeronavelor,

dislocat în cazarma Ghencea din garnizoana București.

La comanda acestei instituții de învățământ avea să fie numit un ofițer ale cărei preocupări și realizări științifice îl recomandau ca fiind cel mai în măsură să conducă activitatea de învățământ, în persoana **maiorului Ion BUNGESCU**, eminent profesor și inventator.

„Prin înființarea unei școli militare proprii artileria

antiaeriană a fost definitiv confirmată ca armă”, spune primul ei comandant, maiorul Ion Bungescu.

În toamna anului 1938, s-a decis și înființarea Școlii de subofițeri de artilerie antiaeriană, a cărei primă promoție va absolvi cursurile un an mai târziu. Totodată, la începutul anului 1939, tot în cadrul Centrului de Instrucție al Apărării Contra Aeronavelor au fost

Post antiaerian pe frontul de la Mărăști

Post antiaerian la Galați, în decembrie 1916

înființate, Școala de ofițeri de rezervă de artilerie antiaeriană, Școala de Pregătire Militară precum și Școala de ofițeri de rezervă – curs normal.

La 10 decembrie 1939, avea să ia ființă și Școala de ofițeri activi de artilerie antiaeriană, a cărei primă promoție de ofițeri va absolvi cursurile în anul 1941.

Subordonat Ministerului Aerului și Marinei, prin Comandamentul Apărării Contra Aeronavelor, Centrul de Instruire al Apărării Contra Aeronavelor avea, față de alte centre de instrucție, o poziție privilegiată deoarece i se subordonau nemijlocit școlile de ofițeri și subofițeri activi și de rezervă, fiind singura instituție de învățământ din armată. După al Doilea Război Mondial, sursa de formare și perfecționare a pregătirii subofițerilor și maiștrilor militari de artilerie antiaeriană a constituit-o Centrul de Instrucție și Școala de Ofițeri.

În perioada dintre cele două războaie mondiale, un loc important, în conceperea rachetei, l-a avut savantul român **HERMANN OBERTH**. Acesta s-a născut la Sibiu, la data de 25 iunie 1894, într-o familie de intelectuali sași. Copilăria și o parte din tinerețe le-a petrecut la Sighișoara, pentru că în anul 1925 să se mute la Mediaș, unde a locuit pe strada Sibiului nr. 23, clădire ce

adăpostește astăzi Muzeul „Hermann Oberth”.

Dintre realizările principale ale operei tehnico-științifice, de pionierat, a savantului Hermann Oberth pot fi menționate crearea bazelor teoretice ale navigației spațiale, precum și conceperea rachetei cu combustibil lichid ca model funcțional. De asemenea, Hermann Oberth a pus bazele unei școli de construcție a rachetelor, a luptat pentru idealul cuceririi spațiului cosmic, într-un timp în care ideile sale au întâmpinat rezistența a numeroși adversari și sceptici, rezistență pe care a trebuit să o învingă prin argumente proprii, fundamentate în mod științific și experimental.

Cu acest prilej, însuși regele Carol al II-lea l-a primit pe Hermann Oberth, într-o audiență în ziua de 22 aprilie 1932. Regele l-a întrebat dacă nu dorește să înființeze la București un Institut de Rachete, dar fără sprijin de la stat. Hermann Oberth nu avea mijloace financiare proprii și această idee a fost abandonată.

În cele din urmă savantul a obținut totuși promisiunea să-și experimenteze teoriile în atelierele școlii de aviație din Mediaș. Pe bună dreptate, **Hans BARTH**, biograful lui Hermann Oberth, scria că: „Mediașul este unul din primele orașe din lume unde și-au luat zborul cei dintâi precursori ai

puternicelor rachete purtătoare din zilele noastre, iar România una din primele țări ale globului, pe lângă SUA, Germania și Uniunea Sovietică, ce se pot mândri că au fost adevărate leagăne ale zborului cosmic”.

Apariția rachetelor antiaeriene în armata română, în anii 1959-1960, a făcut necesară pregătirea specifică a subofițerilor, întrucât complexitatea tehnicii nu mai permitea folosirea specialiștilor proveniți din alte arme. Astfel, ia ființă în toamna anului 1959, Școala Militară de Subofițeri de Artilerie Antiaeriană.

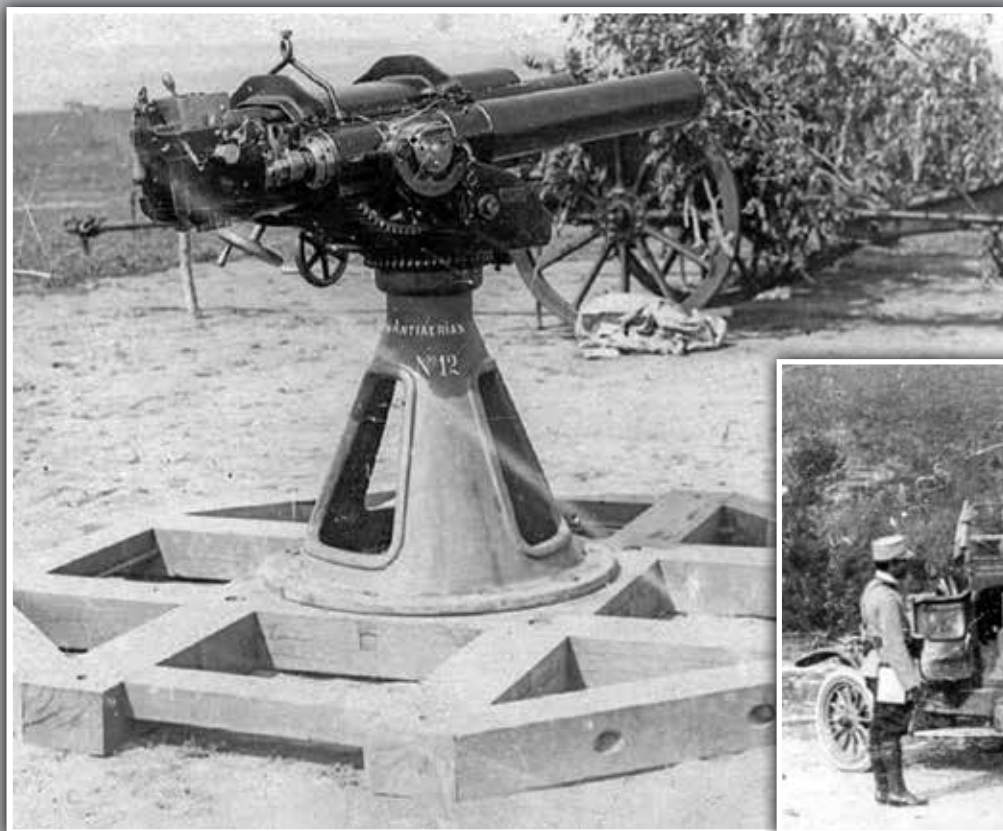
Prin ordinul C.L. 1778 din 28.07.1960, s-a înființat Școala Militară de Subofițeri de Artilerie Antiaeriană și Radiolocație, prin contopirea celor două școli de profil. După reînființarea corpului maiștrilor militari, în anul 1960, această școală devine Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri de Artilerie Antiaeriană și Radiolocație.

Constituind treapta de bază a învățământului pe linia armii, Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri de Artilerie Antiaeriană a asigurat, încă de la început, o temeinică pregătire militară generală, tehnico-științifică și de specialitate, ceea ce a permis desfășurarea în bune condiții a activităților specifice de pe teritoriu.

În anul 1987, ca urmare a reorganizării învățământului militar, Școala Militară de Ofițeri Activi de Artilerie Antiaeriană și Radiolocație Brașov a preluat și sarcina formării maiștrilor militari și subofițerilor. În urma acestei reorganizări, specialitatea rachete și artilerie antiaeriană a rămas să se pregătească integrat în cadrul Școlii militare de ofițeri activi.

În luna septembrie 1990, cele două profile de învățământ s-au reorganizat din nou pe două școli distincte, Școala Militară de Ofițeri Activi de Artilerie și Rachete Antiaeriene „General Bungescu” și Școala Militară de Ofițeri Activi de Radiolocație „Avram Iancu”. Cele două școli de ofițeri aveau în componență și secții de formare a maiștrilor militari și subofițerilor.

În anul 1991, ca urmare a procesului de reformă care a fost declanșat în învățământul militar românesc, cele două școli s-au transformat în Institute Militare. Aceste instituții de certă valoare instructiv-educativă, profesională și culturală au supraviețuit greutăților întâmpinate, și-au înțeles menirea și rațiunea de a exista dând artileriei și rachetelor antiaeriene, armatei și societății numeroase promoții de specialiști cu înaltă pregătire. Ca o consecință a continuării reformei învățământului militar,

Tun antiaerian sistem Burileanu și proiector cu diametrul de 90 cm, două elemente de bază ale sistemului de apărare antiaeriană

În anul 1995 a luat ființă Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri de Apărare Antiaeriană transformată, în anul 1997, în Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene. Comandant al școlii a fost numit **locotenent-colonelul Vasile OSTANSCHI** (1995-2001), fost comandant al Institutului Militar de Radiolocație „Avram Iancu”.

Pentru îndeplinirea obiectivelor de învățământ, școala dispunea de o bază materială modernă. Pregătirea elevilor se făcea gradual, de la simplu la complex, accentul punându-se pe dezvoltarea abilităților practice. Durata studiilor era de 3 ani la maiștri militari și de 2 ani la subofițeri.

În anul 1999 a început pregătirea primelor promoții de maiștri militari și subofițeri pe filieră indirectă (cursanții proveneau din rândurile militarilor angajați pe bază de contract), cu durata studiilor de doi ani pentru maiștri militari, respectiv un an pentru subofițeri. Caracterul integrator al celor trei arme din componența Forțelor Aeriene – Aviația, Artileria Antiaeriană și Rachetele Sol-Aer și Radiolocația, a determinat în mod obiectiv ca pregătirea viitorilor specialiști, maiștri militari și subofițeri care deservesc tehnica de luptă din dotare, să se realizeze într-o concepție unitară și într-o singură instituție militară de învățământ.

1 octombrie 2001 reprezintă data la care o nouă instituție militară de învățământ renăște, într-o nouă concepție, pe malurile Târnavei Mari. Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene, din Mediaș, a devenit în scurt timp o instituție de prestigiu a învățământului militar românesc, recunoscută pe plan intern și internațional, adevărată cetate de formare a cadrelor tehnice din Forțele Aeriene Române.

Tot ca o consecință a continuării reformei învățământului militar, 1 octombrie 2004 reprezintă data la care noua instituție militară de învățământ se redislocă, într-o nouă concepție și într-o nouă structură, pentru a funcționa în localitatea Boboc, județul Buzău.

O dată cu înființarea noii structuri, s-a căutat permanent modalitatea cea mai eficientă pentru a reliefa faptul că această instituție militară de învățământ este eficientă în îndeplinirea

misiunilor ce-i revin și este compatibilă cu structurile similare ale statelor cu care România întreține relații militare de colaborare și parteneriat.

În primul an, după mutarea în noua locație, la nivelul fiecărei microstructuri a școlii s-au

concentrează eforturile pentru creșterea capacității combative a tuturor structurilor în situații aeriene complexe. Este un adevăr, îndeobște cunoscut de acum, că executarea tragerilor cu tunurile antiaeriene și cu rachete sol-aer reprezintă

baza la sol similare cu ale aliaților. Acest lucru poate însemna revigorarea și continuitatea existenței armii artilerie și rachete sol-aer în viitor.

Arma artilerie și rachete antiaeriene a apărut, a evoluat și și-a impus existența și utilita-

Tun antiaerian de calibru 75 mm special proiectat pentru trageri antiaeriene

Obuzier de 120 mm. Artileria grea a jucat un rol important în bătăliile din vara anului 1917, având ca misiune principală distrugerea tranșeelelor inamice înainte de atacul infanteriei. Bateriile românești de obuziere au fost deseori protejate de artileria antiaeriană română

organizat, dimensionat, amenajat spațiile școlare, administrative și auxiliare unde școala își desfășoară activitatea.

Această perioadă a constituit pentru școala care formează tehnicienii pentru armele Forțelor Aeriene un exercițiu de voință colectivă și dăruire pentru a reclădi ceea ce a însemnat „leagănul tehnicienilor”, locul unde se plămădeau tinerii tehnicieni care urmau să asigure mentenanța tehnicii din dotarea Forțelor Aeriene Române.

În prezent, artileriștii și rachetiștii antiaerieni își

marele examen al măiestriei pentru luptă al efectivelor.

Și tot în această perioadă, s-a accentuat pregătirea în comun a rachetelor sol-aer cu aviația în procesul pregătirii tragerilor de instrucție și de luptă din poligon, valorificându-se la maxim orele de instrucție în zbor ale aviației în folosul celor două genuri de armă.

Deși arma artilerie și rachete antiaeriene a trecut prin profunde transformări, în perspectivă se profilează înființarea unor structuri de apărare aeriană cu

tea în cei 100 de ani de existență, în momente de cumpănă pentru țară. Pe timpul celor două războaie mondiale, ca și pe durata îndelungată a Războiului Rece, cei care deservesc această armă au făcut dovada supremației fidelității față de România, dăruind talent, profesionalism și zile și nopți de neostenită veghe la fruntariile aeriene ale țării. Istoria artileriei și rachetelor antiaeriene a fost scrisă de către slujitorii ei cu fapte de armă nobile, înălțătoare, dar și cu sânge.

Laura MĂCĂRESCU

CARPATHIAN

GAMĂ LARGĂ DE MISIUNI

Personalul implicat în cadrul exercițiului a executat o gamă largă de misiuni care au permis exersarea tacticilor, tehnicilor și procedurilor NATO, iar forțele implicate s-au integrat rapid în dinamica exercițiului, obținând rezultate apreciate ca fiind pozitive în totalitate, după cum a afirmat **comandorul Petre IGNAT**, în calitate de director al exercițiului.

Participarea la exercițiul CARPATHIAN SUMMER 2016 a creat cadrul necesar pentru asigurarea și dezvoltarea interoperabilității dintre statul român și partenerul american și a condus la asigurarea condițiilor necesare pentru executarea antrenamentului într-un mediu similar celui dintr-un posibil teatru de operații.

Exercițiul s-a desfășurat după un scenariu complex ce a presupus misiuni de transport aerian ziua și noaptea, zbor la mică înălțime, aterizări tactice, zbor în formație, zbor cu respectarea timpilor la obiectiv (TOT),

parașutarea de personal și delestarea de containere CDS, misiuni de cercetare, MEDEVAC, recunoaștere, inserție și extracție, reacția echipajelor la amenințări sol-aer și aer-aer, precum și schimbul de experiență privind executarea mentenanței aeronavelor în echipe multinaționale, pregătirea misiunilor pe linie de operații și informații în echipe mixte.

SCHIMB DE EXPERIENȚĂ

Pentru consolidarea parteneriatului României în cadrul NATO este nevoie de interacțiune în toate domeniile militare. De aceea, antrenamentul în comun este vital pentru asigurarea misiunilor comune. De aceeași părere este și comandantul detașamentului american de C-130H, **locotenent-colonelul Dan EBRECHT**, pilot pe același tip de aeronavă: „Acest lucru este necesar pentru a minimaliza amenințările în regiune. Planificăm, schimbăm idei între oamenii care muncesc în același domeniu, împărțim tehnici și proceduri pentru a putea lucra împreună, pentru a fi

interoperabili, pentru a ne putea identifica punctele slabe și cele forte. Intenționăm să participăm an de an la astfel de exerciții, ca să ne putem consolida parteneriatul. Ca piloți, ne-am dori un schimb de experiență și viceversa, ca și românii să se poată antrena la noi în țară”.

Locotenent-colonelul Delvin GENENBACHER, pilot instructor pe aeronava C-130H și rezervist voluntar pentru USAF a remarcat ajutorul acordat de personalul navigant român în misiunile de observare la bordul aeronavelor C-130H: „Ne-au ajutat foarte mult informațiile despre spațiul aerian local și despre procedurile piloților Forțelor Aeriene Române, oferite de către colegii români. Este o țară frumoasă care ne-a plăcut foarte mult. Am executat împreună misiuni de zbor în formație, zbor la joasă înălțime, delestarea de containere CDS, apropieri tactice pe diferite aerodromuri militare din România, desant parașutiști. Militarii români sunt foarte prietenoși și de ajutor. Sper să devenim cât mai buni la executarea misiunilor tactice, să-i învățăm pe partenerii noștri români cât mai mult”.

După CARPATHIAN SPRING, în lunile iulie și august, la Baza 90 Transport Aerian s-a desfășurat exercițiul bilateral româno-american CARPATHIAN SUMMER 2016, care a avut drept scop antrenarea personalului participant în vederea realizării schimbului de experiență și expertiză în ceea ce privește planificarea, pregătirea, tacticile și procedurile de executare a misiunilor specifice aviației de transport între statele membre NATO. Delegația română, condusă de către **generalul de flotilă aeriană Viorel PANĂ**, comandantul Bazei 90 Transport Aerian, a fost formată din o aeronavă C-130 HERCULES, două aeronave C-27J SPARTAN, patru elicoptere IAR-330 și personal din Ministerul Apărării Naționale, iar delegația americană, condusă de către domnul **Steven DREYER**, directorul USAFE OL-B, a fost alcătuită din trei aeronave C-130H de la Escadrila 357 Transport Aerian aflată în compunerea Gărzii Naționale a statului Alabama, patru elicoptere UH/HH-60 de la USAREUR și 75 de persoane.

SUMMER 2016

Căpitanul Mark WICKER a fost unul dintre planificatorii misiunilor executate: „A fost o experiență nouă. Mă aflu pentru prima dată în România. Este o țară cu un mediu diferit în ceea ce privește relieful, mai ales că am zburat deasupra munților. O altă noutate pentru mine este și faptul că am cooperat și cu agenții civile, în ceea ce privește dirijarea traficului aerian. Ca militar, în Statele Unite ale Americii, nu prea am avut parte de o astfel de experiență”.

Și personalul navigant român a avut multe concluzii de tras în urma participării la acest exercițiu. **Locotenent-comandorul Marcel PETROV**, navigator de bord la C-130 a mai participat la o astfel de misiune cu partenerul american, însă pe o altă variantă, C-130J. Ne-a explicat, în general, care sunt diferențele între zborul pe varianta românească de C-130 și pe variantele americane, J și H: „Principiile de zbor sunt aceleași. Partenerii americani au utilizat mai mult anumite tehnici, tactici și proceduri, pe care noi încă începem să le dezvoltăm, suntem la început. Tehnica partenerului este mai bună,

acesta dispune de mai multe instrumente de planificare și executare a zborului în echipaj, în formație. Varianta C-130H dispune, de asemenea, de hărți electronice în timp real, de un sistem de navigație special pentru zbor tactic. C-130H este prevăzut pentru patru persoane în echipaj: doi piloți, un navigator și un specialist cu centrulajul”.

Și **căpitan-comandorul Emil BĂJINARU** a apreciat experiența din cadrul exercițiului: „A fost un exercițiu foarte bun pentru fixarea cunoștințelor despre zborul tactic la joasă înălțime, în formație, pentru lansare containere și parașutiști. Piloții americani sunt oameni cu experiență în meserie și deschiși la împărtășirea experiențelor de zbor”.

VALORIFICAREA OPORTUNITĂȚILOR

Prin participarea la exercițiul CARPATHIAN SUMMER 2016 s-a reușit valorificarea la maxim a oportunităților de pregătire în cadru multinațional, cât mai similar teatrelor de operații. Forțele Aeriene Române, USAF și USArmy au îndeplinit misiuni specifice aviației de transport în condiții dinamice, provocatoare, care au permis schimbul de experiență pe diferite domenii și ridicarea nivelului de pregătire al tuturor participanților.

Laura MĂCĂRESCU

Adrian SULTĂNOIU, Alex COZMA

Dacian Eagle 2016

Alintată cu apelativul „Baza Model” a Forțelor Aeriene Române, Baza 71 Aeriană a găzduit, între lunile iulie și septembrie a.c., exercițiul bilateral româno-american DACIAN EAGLE 2016. 200 de militari români, piloți și personal tehnic, cu aeronave MiG-21 LanceR și elicoptere IAR-330 (SOCAT și MEDEVAC) aparținând Bazei 71 Aeriene și aproximativ 300 de militari americani cu aeronave F-15 și tehnica de deservire aferentă de la California Air National Guard au profitat de oportunitatea exersării tehnicilor, tacticilor și procedurilor standard asociate operațiilor aeriene, în conformitate cu standardele NATO, prin executarea zborurilor în comun cu partenerul american.

DACIAN EAGLE 2016 continuă tradiția exercițiilor bilaterale româno-americane desfășurate la Baza 71 Aeriană și are ca scop creșterea nivelului de pregătire și interoperabilitate a personalului participant.

COLABORARE ȘI SPRIJIN

Partenerul american a participat, în aceeași perioadă, și la alte exerciții multinaționale pe teritoriul României precum TRACIAN STAR sau SABER GUARDIAN, care a fost cel mai mare exercițiu întrunit multinațional după Summitul de la Varșovia, după cum a afirmat comandantul Bazei 71 Aeriană, **comandorul Marius OATU**.

„Am dezvoltat o relație extraordinară cu Forțele Aeriene ale Statelor Unite ale Americii, cu care am planificat și executat exerciții în comun an de an. Cu aeronave F-15 Eagle am interacționat pe teritoriul nostru încă din anul 2007. În timp am ajuns să dezvoltăm relații de la om la om, astfel încât în momentul de față nu s-a întâmplat să existe un militar român care să nu fi participat la un exercițiu și anul trecut. De aceea, în prezent cei implicați cunosc despre ce este vorba. Am ajuns să cunoaștem foarte bine ceea ce înseamnă sprijinul națiunii gazdă”, a subliniat comandorul OATU.

Există deja instituit în cadrul bazei aeriene un program comun de pregătire, cu aceleași obiective, însă elementul de noutate îl constituie rotirea personalului. Comandantul bazei s-a declarat foarte mulțumit, deoarece astfel, în toate domeniile, nivelul de pregătire al personalului este foarte ridicat. Pe aerodromul de la Câmpia Turzii au trecut, de-a lungul exercițiilor desfășurate în comun cu partenerii NATO aeronave F-16, A-10, C-17 și F-15.

Locotenent-colonelul Rob „Tigger” SWERTFAGER, pilot pe aeronava F-15 în cadrul Escadrilei de Vânătoare 194 din Fresno, California National Guard, s-a aflat pentru prima dată în România în calitate de comandant al detașamentului care cuprinde 12 avioane F-15 și 285 de militari. În cadrul exercițiului Dacian Eagle 2016 s-au realizat misiuni întrinite cu aeronavele MiG-21 LanceR ale Forțelor Aeriene Române: *„A fost o misiune foarte cooperantă. Militarii din Forțele Aeriene Române s-au dovedit a fi profesioniști în*

realizarea misiunilor tactice și ne-au făcut să ne simțim ca acasă. Este minunat că avem posibilitatea să lucrăm cu alte forțe aeriene pentru că numai în acest mod ne putem valida propriul antrenament. Suntem impresionați de capabilitățile Bazei 71 Aeriană de la Câmpia Turzii și de Forțele Aeriene Române. Am lucrat îndeaproape și ne-am sincronizat. Anterior, în 2011, am avut ocazia să particip și la misiuni întrunite cu militarii ucrainieni în această parte a Europei, însă atunci pilotam aeronava F-16. Scopul misiunilor executate cu aeronavele F-15 în România este de a exersa obținerea superiorității aeriene. În Statele Unite ale Americii misiunea escadrilei noastre este de a menține suveranitatea aeriană pe

coasta de vest. A fost o plăcere să lucrez în România. Avem un parteneriat puternic și ne simțim confortabil să zburăm împreună”.

Un alt pilot de F-15 din cadrul Escadrilei de Vânătoare 194 este **locotenent-colonelul Seth NEHRING**. Acesta a întărit impresiile conaționalului său: „În antrenamentul cu piloții de MiG-21 LanceR am observat cât de greu de văzut sunt avioanele MiG-21, fiind mai mici decât F-15”. Pe lângă beneficiile antrenamentului în comun și nerăbdarea de a zbura și pe avionul partenerului străin, piloții americani au apreciat în mod deosebit mâncarea și oamenii din aceste părți ale țării.

Căpitan inginer Marius MILEA
Psiholog Valentin HALMAGIU

CULTURA DE SIGURANȚĂ AERONAUTICĂ

Un rol deosebit în prevenirea evenimentelor de aviație îl are dezvoltarea unei culturi de siguranță, în cadrul căreia un element important este capitolul „lecții învățate”.

Mai jos vă prezentăm relatarea unui pilot de MiG-21 LanceR aflat într-o situație de dezorientare spațială:

„La o manevră în înclinare mi-am dat seama că mâna nu era în concordanță cu simțurile. Acum singurul gând era să ajung cât mai repede deasupra plafonului. Pilotajul a fost o tortură! Ce m-a ajutat să ies din încercătură a fost faptul că nu mi-am pierdut nici un moment încrederea în aparate. Realizam perfect indicațiile lor, dar simțurile nu erau în concordanță. Mâna tindea să asculte mai mult de simțuri decât de rațiune. Avionul mi se părea mult înclinat pe dreapta, în timp ce giroorizontul indica o ușoară înclinare pe stânga! În sfârșit am ajuns deasupra! Ușurat, am lăsat deoparte aparatele și am dus avionul la orizontală după simțuri. Mare greșeală! Am aruncat o privire afară și...surpriză! Sub mine se întindeau mii de stele! A fost un șoc teribil. Aparatele indicau o înclinare de 30°, deci nu priveam în jos ci în sus!? Această iluzie a dispărut după ce am luat înălțime și am putut distinge orizontul natural”.

Din relatarea de mai sus se constată că eroarea pilotului a fost - **încrederea în propriile simțuri** în dauna indicațiilor aparatelor de la bordul aeronavei. Recomandarea în astfel de cazuri este zborul instrumental și nu încrederea în propriile simțuri. Prin urmare, însușirea cunoștințelor privind limitele performanțelor umane și a unei atitudini profesionale în spiritul siguranței aeronautice reprezintă direcția principală de acțiune pentru crearea și dezvoltarea unei culturi „sănătoase” de siguranță aeronautică.

În domeniul siguranței aeronautice, obiectivul principal al Forțelor Aeriene Române este **prevenirea evenimentelor de aviație** în vederea conservării resurselor umane și materiale, pentru a menține capacitățile operaționale.

Siguranța aeronautică are rolul de a contribui la realizarea unui maxim al eficienței misiunilor de luptă, iar succesul acestora depinde de găsirea și realizarea unui echilibru judicios între cerințele operaționale și cele ale siguranței aeronautice.

De aceea, prin **dezvoltarea** în cadrul unei structuri care desfășoară activități aeronautice a unei **culturi de siguranță**, se asigură **cadrul, mijloacele și direcțiile de acțiune** pentru menținerea capacităților operaționale în condiții de siguranță.

Cultura de siguranță are la bază 5 elemente importante:

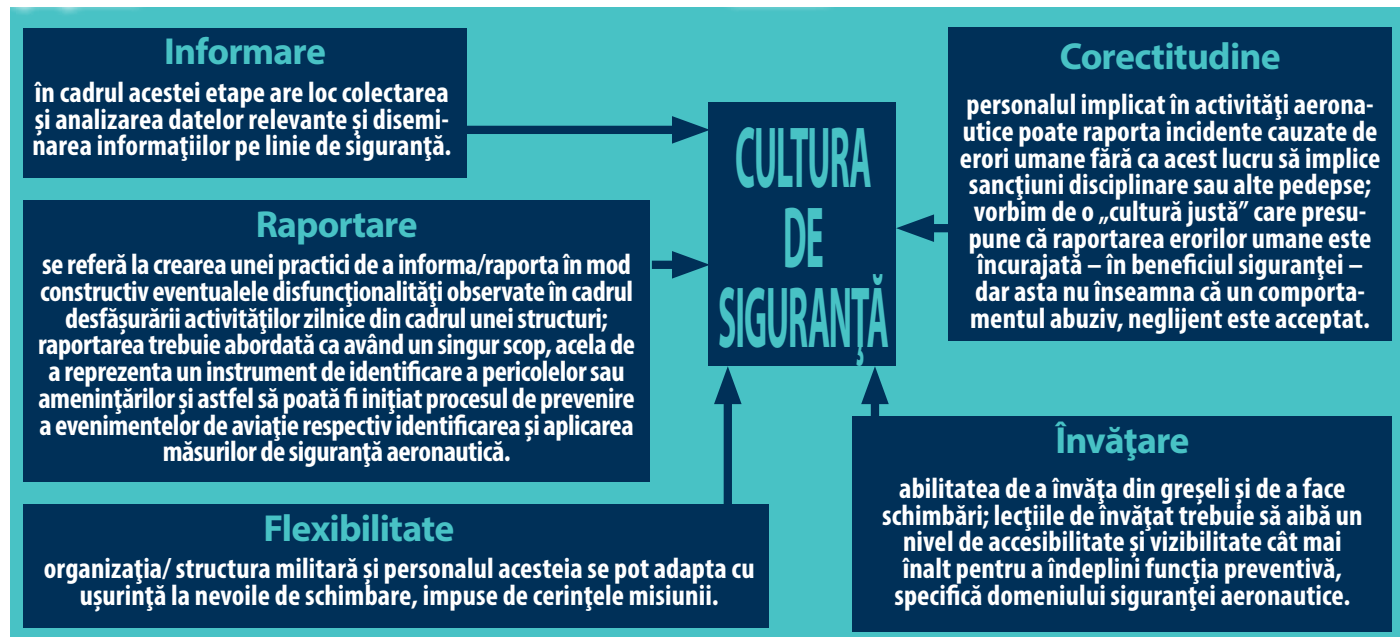
Informare;
Raportare;
Învățare („lecții învățate”);
Corectitudine („just culture”);
Flexibilitate.

Cultura de siguranță aeronautică implică un set de valori, atitudini și comportamente asumate de personalul implicat în activitățile aeronautice și orientate în sensul desfășurării acestora în limitele de siguranță acceptate, în raport cu eficiența folosirii resurselor și cu necesitatea îndeplinirii misiunilor.

Activitățile de siguranță aeronautică sunt dedicate identificării pericolelor potențiale precum și aplicării măsurilor eficiente și eficace pentru reducerea riscului de producere a evenimentelor de aviație și limitării efectelor acestora.

În numărul următor al revistei **CER SENIN** vom vorbi despre principiile **culturii de siguranță aeronautică** și despre factorii care o influențează.

Bibliografie: ICAO, Doc 9859, Safety Management Manual (SMM), Third Edition – 2013; Popa, M. (2005). Psihologia aeronautică, Editura „Carol Davila”, (2005). Psihologia aeronautică, Editura „Carol Davila”.

Forțele Aeriene Române au participat sâmbătă, 3 septembrie 2016, începând cu ora 11.00, în parcul Crângași, București la „AeroNautic Show 2016”. AeroNautic Show 2016 se află la cea de a XII-a ediție a festivalului anual care combină acrobațiile aeriene cu cele nautice deasupra unuiia dintre cele mai mari lacuri din Capitală – Lacului Morii.

Forțele Aeriene Române au participat în demonstrație aeriană cu o aeronavă de transport C-27J Spartan și un elicopter IAR-330 Puma din dotarea Bazei 90 Transport Aerian, în expoziție statică cu un elicopter IAR-330 MEDEVAC, precum și cu un stand de prezentare a ofertei educaționale a învățământului militar de aviație.

Evenimentul a fost organizat de Asociația Aeronautică Română și Primăria sectorului 6, prin Centrul Cultural European Sector 6.

AERONAUTIC SHOW

Adrian SULTĂNOIU

2016

COMPONENTA OPERAȚIONALĂ AERIANĂ

Profesionalism până la capăt

Plutonier adjutant principal Sorin SĂFTOIU

Rebranding

Complexitatea planificării și conducerii acțiunilor/operațiilor aeriene, modul de exercitare a autorității de conducere, în virtutea principiului conducerii centralizate și execuției descentralizate, arhitectura Sistemului de Comandă-Control Aerian Național (SCCAN) și relațiile de comandă-control stabilite cu structurile de conducere naționale și NATO, dar și lecțiile învățate de la accesarea în NATO (prin executarea Serviciului de Luptă Poliție Aeriană sub comandă NATO, a misiunilor specifice reale sau a celor desfășurate în cadrul exercițiilor din ultimii ani, pe plan național sau în teatrele de operații) au reiterat nevoia înființării unei structuri prin care să se asigure, optim și eficient, relaționarea cu structurile similare naționale și NATO.

Astfel, la nivelul Statului Major al Forțelor

Aeriene, Componenta Operațională Aeriană (COA) redevenea, la 31.12.2015, o structură de tip „comandament operațional aerian”, de nivel divizie, o structură capabilă să execute, la un nivel optim, toate funcțiunile necesare din punct de vedere operațional pentru îndeplinirea misiunilor specifice, atât pe timp de pace, cât și pe timp de criză și război.

„În această perspectivă, consideră **comandorul Ion DRAGOMIR**, locțiitorul comandantului, *noua organizare a COA obligă la executarea promptă, la standardele acceptate, a misiunilor, integrând structuri de comandă-control, centru de operații aeriene, centre de raportare și control, precum și cu structuri de sprijin decizional și asistență, de personal, informații militare, operații, logistică, planificare operațională, comunicații și informatică, instrucție, un centru*

meteorologic operațional, sprijin logistic și protecția forței”.

Sigur, pentru oamenii din structură, vechi sau noi, unitatea are o istorie aparte, cu suferințe și coborâșuri, cu inserții temporale, cu volum și importanță marcantă. PCP, ASOC, COAP, AOC, COA, Comandament operațional aerian... Sunt expresii care definesc, succint, evoluția unei structuri militare aflată în permanent proces de perfecționare, de creare și modelare a caracterelor și personalităților, de consolidare a locului și rolului pe care le deține, de la borna de referință pentru parcursul său „istoric” - 01.01.1979, înființarea „Punctului de comandă principal (PCP)”, compartiment distinct în cadrul Comandamentului Apărării Antiaeriene a Teritoriului - CAAT, și până în prezent.

Dedicată modernizării sistemului de comandă-control și transformării conducerii forțelor, COA a înțeles că trebuie să devină structura care asigură mijloacele și personalul necesare pentru realizarea planificării curente, monitorizarea și coordonarea acțiunilor/operațiilor aeriene în spațiul aerian din responsabilitate și în teatrele de operații. Sub atenta coordonare tricefală, a Statului Major al Forțelor Aeriene - pentru lanțul de comandă național, a NATINAMDS - pentru Serviciul de Luptă Poliție Aeriană și a CAOC TORREJON - subordonare operațională, prin

Centrul de Raportare și Control (CRC), COA și-a propus, ca obiectiv imediat, concomitent cu executarea misiunilor specifice, aplicarea planurilor pentru intensificarea supravegherii spațiului aerian, pentru controlul misiunilor forțelor aflate sub comanda șefului Statului Major al Forțelor Aeriene și/sau identificarea corectă a măsurilor necesare a fi aplicate ca răspuns la o eventuală stare de criză.

De altfel, specialiștii pe diferitele domenii de activitate au făcut posibilă continuarea, fără sincope, a îndeplinirii misiunilor, imediat după reorganizarea de la începutul anului 2016.

Formarea, încadrarea și realizarea coeziunii structurilor, precum și asigurarea drepturilor personalului încadrat au constituit prioritățile unei perioade complexe, dificile, provocatoare.

Totodată, relațiile de conducere, de cooperare și de sprijin au căpătat alte dimensiuni, s-au dezvoltat și cimentat de la o etapă la alta, incluzând legăturile cu structurile din Statul Major al Forțelor Aeriene, ale Comandamentului Forțelor Întrunite, ale marilor unități și unități de Forțe Aeriene, Terestre și Navale.

Post rebranding

Rebranding day by day

Documente venite de la eşaloanele superioare sau pe linie NATO, unele referitoare la serviciul de luptă permanent, altele la intervenția în diferite situații, atât în spațiul aerian de responsabilitate, cât și în unitate, la locul de muncă sau dincolo de gardul unității.

Grupuri de lucru la care participă specialiștii COA, cu teme și subiecte rezervate doar experților, cu intervenții în limitele mandatului și al expertizei.

Situații, uneori, cu caracter imperativ, în care timpul pare că se contractă brusc, în care este nevoie de soluții rapide, eficiente și corecte. Se aplică proceduri, se elaborează documente, se

iau decizii importante, care nu admit greșeli. Situații care se repetă des, atât la nivelul echipelor de concepția și planificare, dar și în zonele de dirijare, de execuție, acolo unde se produc. Responsabilitatea devine și mai mare când situațiile respective sunt reale: un caz de abatere sau de încălcare a regulilor de zbor, civile sau militare, pe timpul premiselor sau a incidentelor. Totul în timp și spațiu reale, limitate, riguros definite.

Exerciții antrenamentele, ședințe de instrucție în poligon și pe terenurile special destinate.

Zilnic, sinoptic de acțiuni care are ca scop informarea, clarificarea, conducerea și

coordonarea activităților pentru perioada următoarelor 24 de ore.

Problematică adiacentă, dar nu mai puțin importantă: asigurarea drepturilor personalului, de hrană, de sprijin logistic, fonduri, materiale, achiziții, documente sau activități aflate în diferite stadii de pregătire și care, fiecare în parte, are un rol în viața unității.

Așa am putea, succint, cu liniuțe sau pe paragrafe, rezuma o activitate extrem de complexă, cu un grad de risc major, cu o implicare 24/7 din partea personalului. „This is COA” ar putea fi acronimul unei lungi liste cu obiective, atribuții, misiuni.

Operational branding

Ca urmare a angajamentelor luate de România, Forțele Aeriene asigură apărarea spațiului aerian național, parte a spațiului aerian al Alianței. În Serviciul de Luptă Poliție Aeriană intră personalul, aeronavele, sistemele de supraveghere și apărare aeriană cu baza la sol care pot interveni în orice moment, în funcție de natura amenințărilor. Personalul este instruit și aplică proceduri similare la nivelul NATO pentru a combate orice amenințare, de natură militară sau civilă.

Din momentul apariției indicilor de amenințare, se trece în stări de pregătire pentru luptă. Aceste misiuni presupun o încordare psihică aparte pentru toți actorii care intervin, de la sol sau din aer. Este o misiune de luptă! Pentru ca o acțiune de acest tip să decurgă „ca la manual” e nevoie de antrenamente, de personal cu o înaltă calificare, operaționalizat. Nu se admit ezitări, nu se fac nici confuzii și nici compromisuri. Zi sau noapte, ochiul vigilent al celui care urmărește situația aeriană pe monitor veghează la respectarea regulilor de zbor și

la respectarea regimului de utilizare a spațiului aerian. Dacă e nevoie, va acționa de îndată, declanșând imediat lanțul de înștiințare național sau NATO, fiecare acționând potrivit competențelor și responsabilităților pe care le are.

„Prin conectarea la NATINADS, imediat după accederea României în NATO, spațiul aerian național a fost integrat în cel al Alianței, devenind subiect al apărării colective. Această raportare operațională a cuprins o serie de acțiuni legislative, operaționale și tehnice, printre cele mai importante remarcându-se **transferul de autoritate** către SACEUR asupra forțelor puse la dispoziția NATO, în vederea executării misiunilor de Poliție Aeriană, **instalarea** unor legături telefonice și a altor sisteme de comunicare directă cu structurile NATO și **delegarea temporară** către CRC a responsabilităților privind **identificarea, decolarea pentru interceptare și intervenția, după caz**”, declară **comandorul Florentin-Gabriel GIUVARĂ**, comandantul Centrului de Operații Aeriene.

Centrul de Raportare și Control, pus la

dispoziția NATO, este în măsură să îndeplinească întreg spectrul de misiuni în cadrul Alianței, în conformitate cu rolul și limitările declarate, astfel:

- realizarea și transmiterea imaginii aeriene unice recunoscută RAP (Reconized Air Picture) în cadrul NATINAMDS;

- executarea antrenamentelor ACT (Air Combat Training)/AS (Air Surveillance) conform planurilor de antrenare a CRC și bazelor aeriene cu platformă AWACS (E-3) și a celor conduse de către CAOC TJ, prin intermediul sistemului integrat de simulare (ISP);

- menținerea disponibilității sistemelor radar conectate la NATINAMDS și a sistemelor tehnice din compunerea CRC, aflate sub comandă NATO, în procent de minim 90%.

CRC asigură de asemenea, prin structura de comandă existentă, controlul tactic al misiunilor de Poliție Aeriană, precum și dirijarea aeronavelor în misiuni de întrebuințare în luptă și pe traiecte de zbor, în zonele de antrenament rezervate/segregate temporar și pentru exerciții (ROZ).

Human Resources - continuum brand

Nu se face rabat de la exigență și de la calitate, în climatul general de conlucrare. Nu ies toate chiar cum ar trebui de la început. E nevoie de concentrare și pregătire la înalt nivel, permanent, precum și de o calitate deosebită a oamenilor implicați.

Încadrarea cu personal a structurii constituie o preocupare majoră, cerută de specificul unei structuri operaționale. Nivelul de încadrare a crescut față de perioada inițială, iar acest lucru se datorează, pe de o parte atractivității funcțiilor vacante, iar pe de altă parte abilității în atragerea personalului, o calitate definitorie a echipei condusă de **comandorul Gina RĂCOȘANU**: „În zona resurselor umane, dinamica constituie una dintre provocări, iar întărirea colectivului este o problematică adiacentă. Avem în

vedere nu doar aspectul numeric, ci mai ales calitatea personalului încadrat. Cum funcțiile din statele de încadrare sunt prevăzute cu anumite cerințe, plaja de selecție se îngustează. Aceleași condiții, obligă la o pregătire militară generală și de specialitate constantă, performantă, necesară pentru o evoluție firească în carieră”.

Experiența în planificarea, conducerea și executarea activităților specifice, deținerea sau dorința de obținere a certificatelor de competență lingvistică s-au dovedit, de asemenea, factori determinanți pentru organizație; un lucru cert - este de așteptat o creștere a experienței celor care au astfel de responsabilități, concomitent cu îmbunătățirea rezultatelor individuale și colective.

Branding by training

Instrucția individuală și colectivă în cadrul COA se realizează prin exerciții, convocări, schimburi de experiență, ateliere de lucru, conferințe de planificare, participarea la activități de instrucție în comun cu structuri aparținând altor instituții cu responsabilități în domeniile securității și apărării naționale, precum și la activități internaționale.

Personalul, în majoritatea sa, are pregătirea și experiența necesară pentru îndeplinirea atribuțiilor. Mulți își continuă pregătirea prin diverse forme de învățământ sau studiu individual. Sunt preocupați de evoluția în carieră și de viitor. Munca alături de colegii experimentați le ușurează desăvârșirea profesională. Au capacitatea de a se adapta rapid la specificul postului pe care au fost repartizați. Pentru mulți dintre ei, lucrul în ture de serviciu este atractiv. După 24 de ore de serviciu, vin zilele libere în care pot face ceea ce doresc, evident, gata ca, la un apel, să se prezinte de urgență la unitate, dacă s-ar impune. Nu numai alertele de exercițiu, dar și situațiile reale obligă la starea de vigilență continuă. Face parte din „meserie”.

Printre activități ordonate, există și instrucția prin simulare. Individual sau colectiv, acestea are conotații constructive. Chiar și o enumerare rapidă conferă substrat și valoare activităților:

- folosirea funcției de simulare (Exercise Control – EC) a sistemului ASOC, pe baza unor scenarii prestabilite, cu utilizarea sistemului ISP (Interactive Simulation Package), care lucrează conjugat cu sistemul ASOC, exercițiile fiind planificate în cadru național sau în cadrul Sistemului Integrat de Comandă-Control al

NATO (NATINAMDS), prin legăturile de date pe care CRC le are cu celelalte structuri C21 din cadrul NATO;

- exercițiu național de simulare constructivă (SIMEX), de nivel tactic, cu Baza 90 Transport Aerian, denumit „CORAL 16/7”, prin utilizarea sistemului de instruire „Simularea Tactică a Conflictelor de Nivel Întrunit (Joint Conflict And Tactical Simulation – JCATS)” din cadrul Centrului pentru Jocuri de Război și Experimentări Doctrinare/CJRED;

- participare cu personal militar la activități de pregătire (conferințe, ateliere de lucru) a altor trei exerciții majore, care s-au executat, în context întrunit, în semestrul al doilea (DACIA 16.7: 13-22.09.2016, „ROUX 16”: 26.09 - 14.10.2016, „RAMSTEIN GUARD 10”: 05-09.09.2016.

„Avem oameni pregătiți la toate nivelurile. Toate structurile participă, potrivit domeniilor de competență și a responsabilităților specifice, cu personal militar la procesul de planificare, conducere, control și evaluare, fapt care permite pregătirea și desfășurarea unor asemenea activități” este concluzia **comandorului Ștefan ȚIGĂU**, șeful A7 Instrucție.

Și în plan extern, specialiștii din marea familie COA își propun să atingă standarde înalte, congruente cu limita de implicare stabilită de NATO și UE, în scopul realizării nivelului de interoperabilitate. Participarea la exerciții bilaterale și multinaționale conține astfel, o serie de activități care privesc integrarea, complementaritatea și similitudinea sistemelor în cadrul alianțelor:

- selecționarea, pregătirea și participarea cu personal în cadrul structurilor NATO, UE

și sub mandat ONU, precum și pentru detașamentul KAIA din Afganistan;

- selecționarea și trimiterea personalului la cursuri de specializare, în scopul însușirii procedurilor și perfecționării deprinderilor de lucru în structuri de tip JOINT, pentru a fi în măsură să îndeplinească diferite funcții în unități și comandamente ale NATO;

- dirijarea zborului de către controlorii de trafic aerian români simultan cu cei străini, de la posturile de lucru din Centrul de Raportare și Control-de bază;

- dirijarea de către navigatorii cu interceptarea din cadrul unității a aeronavelor militare străine care executau misiuni împreună cu aeronavele aparținând forțelor aeriene românești.

- transmiterea - recepționarea datelor specifice sistemelor informatice și de comunicații în funcțiune, având ca suport de transmisie canalele RTP/RMNC (STAR), rețeaua radio RRONS, rețeaua TETRA MapN, fluxuri de comunicații, fluxuri satelit.

Contextul determinant și factorul său primordial - omul sunt definite, ca finalitate, de **colonelul ing. Viorel POPA**, șef centru operațional de apărare cibernetică: „Exercițiile, activitățile practic-aplicative sau simplele lucrări elaborate denotă gradul de expertiză și modul de funcționare al unui colectiv, al unei structuri. Deficiențele constatate se discută, se analizează, apoi se caută eliminarea lor. Chestiune care necesită și timp, dar și pricepere. Dincolo de cifre și de rapoarte, se află omul - șef sau subordonat, factorul determinant al funcționării triadei „spațiu-timp-mașină”.

Another human branding

De la recenta reorganizare, unitatea a dezvoltat structuri noi și competențe sporite, în concordanță cu misiunile primite. Totodată, a moștenit și problemele mai vechi, care împiedică atingerea standardelor propuse. Ele țin de limitarea dată de locație, de faptul că anumite lucrări de refacere a spațiilor de lucru, din subteran și de la suprafață, sunt complexe și de durată. Și aici, funcționează regula „prioritizării”. Toate sunt urgente și importante; nu se poate lucra în regim de „24/7”,

în condiții normale, dacă nu sunt asigurate condițiile de lucru, de instruire, de hrănire, de pază, transport și refacere a capacităților fizice.

Conform **comandorului ing. Marius BĂNICĂ**, locțiitorul pentru sprijin al șefului de stat major, lucrurile se află pe făgașul corect: „Dacă la începuturile sale unitatea avea un anumit rol, organizare și încadrare potrivit specificului de atunci, lucrurile stau diferit acum. Metaforic vorbind, organismul s-a dezvoltat mai mult decât „cochilia”. Cum dezvoltarea pe

orizontală nu este posibilă, multe dintre proiectele absolut necesare au nevoie de adaptare la posibilitățile reale: un teren și o sală de sport care să poată fi folosite de întregul efectiv, conform pretențiilor și cerințelor actuale, un teren de instrucție pentru pregătire militară, un club (amfiteatru) care să poată susține activitățile de largă participare, sisteme de aerisire, spații pentru igienă personală alte facilități necesare personalului care își desfășoară o mare parte din viață aici”.

Future branding

În proiecția pe termen mediu și lung, COA își propune executarea obiectivelor și misiunilor la același nivel ca și până acum, dar și creșterea gradului de implicare activă în problematica operațională națională și cea stabilită de partenerii de alianțe.

Concomitent, comanda unității are în vizor eliminarea unor limitări care, deși s-au dovedit aleatorii și temporare, au pus ceva „balast” în timpul și ritmul de reacție și răspuns. Efortul principal se va concentra pe acțiunile de restabilire a capacității operaționale a echipamentelor (mentenanță), creșterea nivelului de pregătire a forțelor (instruire), dotarea cu echipamente care să răspundă nevoilor operaționale curente și asigurarea sprijinului operațional, în concordanță cu resursele alocate și cu schema de organizare și de încadrare

stabilite după reorganizarea din anul precedent:

- asigurarea menținerii nivelului de operaționalizare a piloților pentru Serviciul de Luptă Poliție Aeriană;
- creșterea nivelului de cooperare cu celelalte categorii de forțe armate;
- normalizarea capacității de încadrare cu personal;
- depășirea decalajului tehnologic, prin creșterea posibilităților de angajare în luptă, în condițiile războiului modern;
- revitalizarea unor capacități și elemente de infrastructură (comandă-control, protecția forței, sprijin, instruire);
- protejarea eficientă a sistemelor de comunicații;
- limitarea dependenței, în anumite zone de responsabilitate, de operatorii de comunicații civili.

Branding argumentation

Așadar... Componenta Operațională Aeriană la un nou început de drum. Ce ne recomandă? Am spune că, înainte de toate, *profesionalismul* personalului. Un colectiv, atent selecționat și pregătit, o „combinație” reușită de cadre active și personal destinat completării, concretizată în echipe ce interacționează reciproc, reprezentând în același timp, nucleul cu atribuții de pregătire și antrenare a personalului destinat completării, necesar pentru asigurarea funcționalității COA, la parametri maximi, în situații de criză sau în timp de război.

Apoi, ar fi *omogenitatea*. Ca orice sistem operațional, COA realizează adevărata sinergie a personalului și posibilităților sistemului, printr-o simbioză a potențialului uman și echipamentelor, în cadrul antrenamentelor și exercițiilor, în scopul asigurării unei eficiente, consecutive, bine-definite capacități a personalului de a transpune concepția comandantului privind întrebuințarea forțelor aeriene. Evaluarea periodică a

sistemului garantează că acesta este eficient antrenat, organizat și utilat.

Imediat sau concomitent chiar - *flexibilitatea*. COA este un organism flexibil și receptiv la cerințele operaționale impuse, prin natura sa fiind structura care este organizată și funcționează pentru asigurarea conducerii eficiente a forțelor aeriene, în acord cu misiunile încredințate, situația acțională și relațiile existente în cadrul lanțului de comandă.

Ce ar mai fi? Sigur, *interdependența*. COA funcționează ca o parte integrantă a componenței de comandă și control a forțelor întrunite, combinate sau de coaliție, legăturile sale orizontale și verticale concretizându-se în capacitatea de a funcționa ca un sistem C2.

Concluzia? Componenta Operațională Aeriană este și trebuie să fie o structură esențială în Forțele Aeriene, este forța unui colectiv unic, unit, inter-relaționat, este mâna dreaptă a deciziilor operaționale, este CAELI CUSTODES, este, pur și simplu, COA.

RAMSTEIN GUARD 9

Colonel Valentin MELINTE

În perioada 12-16 septembrie 2016, în România s-a desfășurat exercițiul RAMSTEIN GUARD 9, care a presupus antrenarea forțelor și mijloacelor din sistemele de apărare aeriană în ducerea acțiunilor de luptă într-un mediu electromagnetic ostil.

Pe timpul antrenamentului s-au executat misiuni aeriene în comun cu partenerii NATO și de antrenare (ACT – Air Combat Training), apărare aeriană (AD – Air Defence), neutralizarea apărării aeriene (SEAD – Suppression of Enemy Air Defence), atac aerian executat împotriva navelor de suprafață (ASW – Anti Surface Warfare), în scopul exersării aplicării eficiente a măsurilor de protecție electronică (Electronic Protective Measures – EPM). Totodată, s-a urmărit îmbunătățirea cooperării la nivel operativ și tactic, între structuri, componente, servicii și națiuni.

FINALA DE TENIS

Colonel Ilie SCURTU

În perioada 29 august – 04 septembrie 2016, la Pitești s-a desfășurat finala de tenis de câmp, la care au participat echipele Statului Major General (SMG), Statului Major al Forțelor Aeriene (SMFA), Statului Major al Forțelor Terestre (SMFT), Statului Major al Forțelor Navale (SMFN), Comandamentului Comunicațiilor și Informaticii (CCI), Comandamentului Logistic Întrunit (CLI).

Finala pe echipe, dintre SMFT și SMFA, a fost câștigată de echipa Statului Major al Forțelor Terestre cu scorul de 7-6, 6-2.

La simplu (-45 de ani), **căpitanul Cătălin PUȘCAȘU** (Forțele Aeriene, UM 02015 Bacău) a câștigat finala cu **maistrul militar Ovidiu CIORNEI** (SMFT) cu scorul de 7-6, 6-2. Cătălin a avut un joc mai elaborat, a avut inițiativă și a punctat în momentele decisive ale partidei, câștigând un meci dificil luându-și revanșa în fața celui care îl învingea în finala de anul trecut.

La simplu (+45 de ani), **plutonierul adjutant Ovidiu SĂRMĂȘAN** (SMFT) a câștigat finala cu **locotenent-colonelul Constantin COJOCARU**, aka Bebe (Forțele Aeriene, UM 01932 Brașov), scor 3-0, abandon (accidentare). Bebe, ultima achiziție a echipei noastre, a avut un parcurs muncit până în finală, cu meciuri lungi și dificile, care l-au marcat fizic. A reușit să câștige semifinala chiar accidentat, dar în finală nu a reușit să repete figura, fiind forțat să abandoneze.

FIE PACE SAU RĂZBOL, NU SE POATE FĂRĂ NOI

Alex BĂLĂNESCU

Datorită bunei pregătiri a personalului, Compania 107 Radiolocație participă la executarea unor misiuni în care este implicată Brigada 76 Cercetare, Supraveghere și Recunoaștere iar specialiștii unității au fost solicitați să intervină pentru remedierea unor probleme apărute la tehnica aflată în folosința unor structuri din cadrul brigăzii. În această unitate, personalul trebuie să fie capabil de exploatarea și întreținerea tehnicii, să cunoască legislația, dar să fie priceput și la rezolvarea diverselor probleme organizatorice și administrative apărute.

Cursanții, studenții și elevii de la Școala de Aplicație pentru Forțele Aeriene (SAFA), Academia Forțelor Aeriene (AFA) și Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene (SMMMSFA) își desfășoară stagiile de practică specifice armiei radiolocație în această companie iar apoi păstrează legătura cu personalul încadrat aici, care le oferă sprijin în soluționarea diferitelor probleme cu care se confruntă la început de drum în cariera armelor. Una dintre misiunile unității este asigurarea sprijinului informațional, cu date de radiolocație, a zborului de instrucție executat de către cursanții de la SAFA, de aceea ambele tipuri de radare aflate în dotare, analogic și digital, trebuie să fie permanent în stare de operativitate.

Locotenent-colonelul Romulus MIHĂILĂ, comandantul unității militare

bune rezultate la nivelul unității. Ofițerii sunt foarte bine pregătiți din punct de vedere profesional și am satisfacția faptului că le-am transmis lecțiile torului și șefului grup radar din cunoștințele mele. Aceștia sunt maturi, au experiență și fac față oricăror probleme apărute la nivelul unității. Maiștrii militari au o mare responsabilitate în menținerea operativității tehnicii iar subofițerii au preluat instrucția și problemele administrative. Pentru o bună fluctuație a soldaților și gradaților profesioniști, aceștia execută atât serviciu de luptă în ture, cât și serviciul de pază. Majoritatea subofițerilor provin din rândul soldaților și gradaților profesioniști și sunt foarte bine organizați și ascultători,” ne-a descris locotenent-colonelul Mihailă starea personalului și distribuirea sarcinilor în cadrul unității.

Comandantul colaborează foarte bine cu echipele de comandă de la SAFA și SMMMSFA, alături de care participă la toate activitățile desfășurate în garnizoană, și este instructor asociat la catedra de Radiolocație de la SAFA, unde predă noțiuni despre toate tipurile de radar aflate în dotarea armatei române.

CU PERSEVERENȚĂ, DIN SOLDAT AJUNGI COMANDANT DE UNITATE

Locotenent-colonelul Romulus MIHĂILĂ a intrat în contact cu armata din postura de militar în termen, în ianuarie 1983, însă a fost admis la Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri de Artilerie Antiaeriană și Radiolocație, de la Brașov, unde a început cursurile în luna septembrie a aceluiași an. După ce și-a început cariera militară din postura de maistru militar, în august 1989 a fost admis la Institutul Militar de Radiolocație „Avram Iancu”, ale cărui cursuri le-a urmat, la fără frecvență, timp de trei ani. Prima funcție, ca ofițer, a avut-o în Batalionul 11 Radiotehnic Automatizat unde a fost numit începând cu luna august a anului 1992. După 18 ani de muncă și nenumărate funcții îndeplinite, majoritatea în această cazarmă, avea să ajungă comandantul acestei unități

militare, devenită în prezent Compania 107 Radiolocație, funcție pe care o deține și acum.

Comandantul a ajuns cel mai vechi din unitate, după ce toți cei de la care a învățat meserie au ieșit la pensie. Locul lor, a fost luat de oameni bine pregătiți, care au învățat unii de la alții, s-au modelat reciproc și au încheiat un colectiv care a ajuns printre cele mai bune din cadrul Brigăzii 76 Cercetare, Supraveghere și Recunoaștere. Unitatea este aproape de încadrarea maximă cu personal, fiind atractivă pentru radiolocatorii buzoieni, de aceea personalul încadrat aici este solicitat pentru diferite exerciții și intervenții desfășurate în cadrul brigăzii.

„Am pornit de la soldat și cunosc modul de gândire al lor, la orice nivel. Colectivul este unit, oamenii sunt disciplinați, răspund solicitărilor apărute, dar și noi îi înțelegem atunci când au probleme. Toate categoriile de personal, indiferent de vârstă, cooperează pentru a obține cele mai

Locotenent-colonelul Mihăilă speră ca unitatea să își desfășoare la fel de bine activitatea, până când va ieși la pensie pentru a se bucura mai mult timp de compania soției sale **Carmen**, asistent medical principal la Spitalul Județean de Urgență din Buzău și a fiicei lor **Alexandra Denisa**, proaspătă absolventă a Facultății de Psihologie și masterandă la Psihologie Criminalistică.

Născut într-o familie de intelectuali buzoieni, în satul Amara, **maiorul Nicolae MANEA**, locțiitorul comandantului, s-a obișnuit de mic copil cu extremitățile climatice specifice acestei zone, unde verile sunt calde și secetoase iar iernile vin cu ninsori și viscole cumplite. A intrat în contact cu armata de la o vârstă fragedă, urmând cursurile Liceului Militar „Dimitrie Cantemir”, de la Breaza, apoi a făcut parte din ultima promoție de studenți școlarizați pe o perioadă de patru ani a Institutului Militar de Radiolocație „Avram Iancu”, din Brașov.

Experiența acumulată ca ofițer de radiolocație, dar și în cei 19 ani de activitate, a condus la oferirea unui sprijin real, în diverse domenii de activitate, pentru personalul din unitate, atunci când comandantul a fost angrenat în alte activități sau când i-a fost solicitat ajutorul, dar și cursanților, studenților și elevilor a căror activitate de pregătire o conduce pe timpul executării stagiilor practice.

Când ajunge acasă, maiorul Manea se simte împlinit alături de soția sa, **Simona**, care este cadru didactic, și fițița lor de zece ani, **Andreea-Miruna**, căreia îi oferă un sprijin permanent.

Născut tot pe meleaguri buzoiene, **maiorul Vasile ION** a început pregătirea militară în cadrul Liceului Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza”, din Constanța, apoi a urmat cursurile Institutului Militar de Radiolocație „Avram Iancu”, din Brașov. După absolvire, în anul 1995, a lucrat în radiolocație, după care a luat pulsul instrucției în cadrul Regimentului 61 Artilerie Antiaeriană, apoi s-a perfecționat în întocmirea documentelor în cadrul Centrului Militar Județean Buzău.

Atracția pentru meseria învățată l-a făcut să ajungă în această unitate în anul 2011 și, de atunci, îndeplinește o funcție datorită căreia conduce „o structură cu oameni bine pregătiți,

specializați în radiolocație, solidari și gata oricând să acționeze la ordinele primite”. În cadrul unității, și-a folosit experiența acumulată pentru a ajuta la întocmirea documentelor pentru alte activități unde nu este încadrat personal și cu ocazia refacerii acestora în urma restructurărilor. Pe lângă executarea misiunilor unității și a celor primite de la eșaloanele superioare, maiorul

a participat la selecționarea personalului pentru executarea serviciului de luptă în alte unități militare, dar și la lucrări de mentenanță realizate la tehnica de radiolocație a altor structuri. Este pasionat de electronică, absolvind chiar și o facultate de profil, în anul 1999, iar cunoștințele acumulate în acest domeniu îl ajută în desfășurarea activităților din cadrul subunității.

Maistrul militar clasa I Adrian TEODORESCU, maistrul militar clasa a II-a Maricel GHINOIU și Sorin Dan PANAIT sunt alți specialiști ai unității care au ajutat alte structuri la instalarea sau dezinstalarea radarelor, precum și la depanarea și repunerea acestora în stare de funcționare, toate aceste misiuni contribuind la câștigarea unui plus de experiență în plan profesional.

Ion a coordonat toate lucrările de întreținere (anuale, trimestriale, lunare și săptămânale) executate la tehnica de radiolocație, conform planului de mentenanță și în concordanță cu planificările făcute la nivelul unității sau de către eșalonul superior.

Cei doi copii ai săi, **Bogdan-Georgian**, de 17 ani, și **Elena-Laura**, de opt ani, se pregătesc pentru cariera militară și participă, împreună cu **Nicoleta**, soția sa, la majoritatea activităților organizate de către militari în garnizoana Buzău.

SPECIALIȘTII COMPANIEI

În perioada 12–16 septembrie 2016, Compania 107 Radiolocație a fost implicat în exercițiul RAMSTEIN GUARD 9, ceea ce a presupus eforturi suplimentare pentru personalul unității. Cu toate acestea, militarii au executat cu rigoare misiunile primite aducându-și aminte cu mândrie de faptul că, la antrenamentul executat în anul precedent, unitatea a primit felicitări din partea șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, **generalul-maior Laurian ANASTASOF**.

De-a lungul timpului, **maistrul militar principal Marian POPA** a participat la numeroase exerciții, este implicat în operarea, repararea și mentenanța tehnicii de radiolocație și

De-a lungul timpului, **maistrul militar principal Voinea PĂUN** a fost încadrat pe diferite tipuri de tehnică militară de radiolocație aflată în dotarea unității. Pe lângă operarea și executarea mentenanței la tehnica de radiolocație, acesta a fost implicat și în depanarea diferitelor tipuri de radare și readucerea lor la întreaga capacitate funcțională. Consideră că pregătirea oamenilor trebuie să se realizeze continuu, pentru că astfel crește valoarea lor, iar „pentru a da tot ceea ce este mai bun în tine este nevoie și de tehnică performantă”.

Maistrul militar principal Păun consideră că „un părinte poate fi considerat bun atunci când copiii lui sunt mai buni decât el”, așa că împreună cu cele două fete ale sale, **Iuliana** și **Nicoleta**, ambele studente, participă la acțiuni umanitare desfășurate în Buzău de către Crucea Roșie.

Pe lângă activitățile pe care le desfășoară colegii săi, **maistrul militar clasa a III-a Maria Isabela CIOBANU** mai are o ocupație căreia trebuie să îi acorde o mare atenție. Este mamă, iar gemenii, **Sara** și **Tudor**, au fost nevoiți să rămână acasă fără sprijin matern după epuizarea concediului de creștere a copilului, fapt petrecut în urmă cu puțin timp. Deși colectivul o ajută să se integreze și o implică în activitățile desfășurate, cei doi îngerași nu-și pot găsi liniștea în absența mamei lor și au nevoie să îi

Robert-Cătălin, practicant de kempo, vicecampion național în anul 2011

Plutonierul-adjutant Aurel DRAGU la postul de lucru

audă glasul la telefon pentru a se simți învâluit în atmosfera protectoare pe care aceasta o revărsă asupra lor.

Maistrul militar clasa a III-a Sabin VLAD și maistrul militar clasa a IV-a Mihai Ionuț OCTAVIAN fac parte din generația mai tânără și se află în stadiul preluării cunoștințelor de la cei cu experiență pentru a păstra aceeași valoare a personalului încadrat în această unitate și a duce mai departe tradițiile unității.

Toți sunt radiolocatoriști și s-au adaptat foarte ușor la condițiile de lucru din unitate, dar

și la viața de militar, datorită colectivului extraordinar care există în această companie, participând cu toții la activitățile administrative desfășurate în cadrul structurii.

OAMENI PE CARE TE POȚI BAZA

S-a născut în campusul militar din cadrul Școlii militare pentru ofițeri activi de aviație „Aurel Vlaicu”, unde lucrau părinții săi, și aici a locuit cea mai mare parte a vieții sale. Cu „armata curgând prin venele sale”,

plutonierul-adjutant Aurel DRAGU se ocupă de instruirea teoretică și practică a personalului subunității pe care o conduce, dar și a celorlalți militari care execută misiuni de pază și apărare a cazarmei, a obiectivelor speciale sau a transporturilor militare. Este pasionat de tehnica de calcul, de aceea îndeplinește și unele funcții tehnice, dar este și un bun cunoscător al legislației militare și are un caracter drept și hotărât, de aceea se ocupă de problemele de personal ale unității. Pentru a avansa în carieră, a fost nevoit să treacă prin diverse funcții, din diferite structuri, dar acest fapt i-a permis să își lărgască orizontul cunoașterii în mai multe domenii și specialități militare.

Pasiunea pentru cunoașterea legislației naționale i-a însușit-o și fiului său, **Robert-Cătălin**, student la Facultatea de Drept din cadrul Universității București, care, în adolescență, a practicat kempo, reușind să devină vicecampion național.

Deși întregul personal al unității are un simț gospodăresc deosebit, cel care are grijă ca această cazarmă să își păstreze aspectul plăcut dar și utilitatea spațiilor de depozitare, unde întâmpină unele probleme, este **plutonierul-major Florin ALECU**. Acesta a început ca militar în termen, a făcut parte din prima generație de militari angajați pe bază de contract din această cazarmă iar, în anul 2002, a absolvit cursul de formare al subofițerilor, pe filieră indirectă. A început să lucreze în specialitatea sa militară, radiolocație, care i-a plăcut foarte mult, apoi a trecut la grupa mentenanță și compartimentul comunicații și informatică, ceea ce l-a pregătit pentru funcția actuală unde gestionează și materiale de resortul radiolocație și comunicații și informatică.

Am aflat de la plutonierul-major Alecu faptul că Brigada 76 Cercetare, Supraveghere și Recunoaștere le oferă tot sprijinul în ceea ce privește aprovizionarea cu piese de schimb și materiale iar SAFA le asigură tot ajutorul necesar în administrarea și întreținerea cazarmii.

A început armata tot din postura de militar angajat pe bază de contract, în anul 1997, pe o funcție de șofer, în această cazarmă. În anul 2003, a fost admis la cursul de formare a subofițerilor în SMMMSFA, de la Mediaș, în arma radiolocație. După absolvire, actualul **plutonier-major Daniel POPA** a fost repartizat în această unitate unde a încadrat, pentru început, funcții administrative. Din anul 2010 a început să lucreze în comunicații și informatică, un domeniu apropiat de pregătirea sa, însă mai

Ultimile precizări înainte de începerea exercițiului Ramstein Guard 9

Personalul participant la exercițiul Ramstein Guard 9

O parte din personalul unității împreună cu elevii aflați în stagiul de practică

Referent Mihaela STOIAN

desfășoară și activități în domeniile instrucție și control intern managerial.

Încă din perioada liceului, absolvit în specialitatea electronică și automatizări, a participat la cercuri de radioamatori, înțelegând fenomenul transmiterii informațiilor prin intermediul undelor radio. De la postul său, **plutonierul Ion CRĂCIUN** urmărește ca legătura cu corespondenții să se asigure fără disfuncționalități și cu o audiție cât mai clară. Pentru aceasta trebuie să exploateze corect mijloacele de comunicații, să cunoască modul de remediere al defecțiunilor apărute, să respecte regimul de lucru radio stabilit, să elaboreze și să completeze toate documentele de lucru ale tehnicii din dotare.

Urmând exemplul comandantului unității, a trecut prin toate etapele ierarhiei militare, de la soldat până la subofițer. După ce, în anul 2010, a absolvit Facultatea de Drept, promovând examenul de licență cu nota maximă, a început să spere la o carieră de ofițer, iar în acest an a participat la examenul de admitere pentru cursul de formare al ofițerilor, pe filieră indirectă, în arma justiție militară. Deși nu a fost admis, nu s-a descurajat și se pregătește mai riguros pentru a reuși în acest demers al său.

Caporalul clasa a III-a Petrică FRÎNCU este operator pe tehnica din dotarea unității și contribuie la asigurarea cu date de radiolocație a zborului de instrucție executat de cursanții de la SAFA, dar participă și la lucrările de mentenanță executate la tehnică. Datorită colegilor cu o experiență vastă în domeniu, a reușit să ajungă la un nivel de pregătire ridicat iar rezultatele sunt pe măsură. Ei l-au ajutat să se integreze și în sistemul militar și simte că face parte dintr-un colectiv foarte unit.

În anul 2008 a absolvit cursul pentru soldați și gradați profesioniști, desfășurat la SAFA, și a fost repartizat în această unitate. **Caporalul clasa a III-a Dan-Costin STAICU** execută serviciu de permanență dar și serviciu de pază la tehnica din dotarea unității. În urma participării, la Constanța, la exercițiul multinațional „Black Sea Rotational Force” 14.1, în ianuarie 2015 a obținut diploma aferentă absolvirii cursului de NCO Development. El consideră că armata l-a făcut să fie mult mai responsabil, atât acasă, cât și la locul de muncă.

Am lăsat pentru sfârșitul acestei prezentări o doamnă care aduce o pată de culoare acestui articol. **Personalul civil contractual Mihaela STOIAN** se poate spune că face parte dintr-o

familie de militari pentru că are doi frați ofițeri, unul genist, așa cum a fost și tatăl său, și unul pilot, dar și o soră referent de specialitate într-o unitate din cadrul Ministerului Apărării Naționale. Din anul 1988 este căsătorită cu **plutonierul-adjutant principal Vasile STOIAN**, subofițerul de comandă al SAFA, împreună cu care are doi copii minunați, **Marius** și **Andreea**, ambii absolvenți de cursuri universitare.

Doamna Mihaela este referent și se ocupă de primirea și expedierea corespondenței militare și civile, înregistrează și îndosariază documentele, întocmește și ține evidența fondului arhivistic al unității, ține evidența

literaturii militare, dar întocmește și documente, la ordin. Pentru rezultatele bune obținute în activitatea desfășurată, în anul 2002 i-a fost conferită medalia „Virtutea Aeronautică” clasa a III-a, pentru civili.

Una dintre nemulțumirile sale este faptul că personalul civil contractual din unitate nu beneficiază de grupa I de muncă, așa cum beneficiază cadrele militare, deși lucrează în aceleași condiții.

Aceasta a fost Compania 107 Radiolocație, o unitate în care colegialitatea se află la loc de cinste și a cărei importanță reiese din dictonul radiolocatorilor: „Fie pace sau război/ nu se poate fără noi”.

*Cer senin, oameni ai văzduhului, bun caft
înainte și vânt din pupa, oameni ai mării!*

FORȚELE AERIE LA ZIUA MARINEI ROMÂNE

Adrian SULTĂNOIU 🇷🇴

Laura MĂCĂRESCU

Adrian SULTĂNOIU

BAROCAMERA

ANTRENAMENT LA ÎNĂLȚIME, PE SOL

Antrenamentul în camera hipobară, sau, cum este cunoscut pe scurt de către piloți, la barocameră, face parte din antrenamentul fiziologic executat la Institutul Național de Medicină Aeronautică și Spațială „General doctor Victor Anastasiu”, în scopul creșterii siguranței zborului și a performanței personalului aeronavigant pe parcursul îndeplinirii misiunilor de zbor.

Colonelul doctor (r) Ilie CAPANU, șef Laborator Hipoxie, Hipobarism și Antrenamente Speciale Aeronautice, medic în aviație din 1984 și din 1992 în cadrul acestui laborator, ne-a oferit câteva detalii despre importanța, dotarea și utilizarea acestui laborator pentru selecția, expertiza periodică și antrenamentul personalului aeronavigant din aviația militară, dar și pentru antrenarea tuturor celor care evoluează la mari înălțimi, cum ar fi alpinii care doresc să escaladeze culmi precum Everestul.

INTEGRITATE – DEVOTAMENT – TENACITATE

ZBOR SIMULAT LA BAROCAMERĂ

În cadrul Laboratorului de Hipoxie, Hipobarism și Antrenamente Speciale Aeronautice se execută probe de zbor simulat la diverse altitudini în funcție de profilul de zbor, în scopul selecției, expertizei și antrenamentului personalului aeronautic. Laboratorul este dotat cu trei camere speciale în care se realizează efectiv expertiza și antrenamentul, dintre care două barocamere care permit scăderea presiunii atmosferice în funcție de înălțimea la care se dorește să se efectueze zborul simulat, cu viteze de „ascensiune” sau „coborâre” ce variază în funcție de profilul de zbor.

Una dintre aceste barocamere permite și reglarea temperaturii pentru simularea diverselor solicitări termice.

A treia barocameră este folosită pentru simularea decompresiei rapide care apare în cazul depresurizării accidentale și aproape instantanee a incintei avionului prin perforarea cockpit-ului sau a peretelui cabinei. Această probă permite familiarizarea personalului aeronavigant cu efectele fizice care apar în decompresia rapidă (zgomotul, ceața, temperaturile scăzute și vârtejul).

MONITORIZAREA ORGANISMULUI

Laboratorul dispune, de asemenea, de aparate pentru monitorizarea parametrilor fiziologici sub influența variațiilor de presiune atmosferică și ale presiunii parțiale a oxigenului în aerul inspirat. Dintre acestea menționăm un sistem computerizat de

tip BIOPAC care achiziționează și prelucrează parametrii fiziologici precum traseul EKG, saturația de oxigen în sângele periferic, frecvența cardiacă, frecvența respiratorie, pletismografie și bioimpedanță.

Parametrii fiziologici se achiziționează în timp real, se amplifică, se transmit și se afișează pe monitoare. Off-line, după realizarea probei, în funcție de datele culese, se calculează și se analizează rezistența subiecților la hipoxie și hipobarism.

Scopul expunerii la hipoxie și hipobarism este acela de a familiariza personalul aeronavigant cu diversele efecte ale acestor factori asupra organismului și cu modalitățile prevenirii lor. Hipobarismul poate determina barotraumatisme: la nivelul urechii medii (barotraumatismul otic), la nivelul sinusurilor (sinusal), la nivelul dinților (odontoalgic), la nivelul tubului digestiv (meteorismul de altitudine) etc.

Barotraumatismul otic se manifestă prin dureri la nivelul urechii, senzație de înfundare și se poate ajunge la perforarea și apariția hemoragiilor la nivelul timpanului. Aceste manifestări se pot preveni în urcare prin căscat, prin mișcarea mandibulei lateral și înainte sau înapoi în sec, iar în coborâre prin manevra VALSALVA (prin pensarea nasului cu gura închisă și exercitarea presiunii aerului spre urechi). Astfel, se egalizează presiunea între urechea medie și cavitatea orofaringiană prin trompa lui Eustachio.

Pentru prevenirea **barotraumatismului sinusal** care se manifestă prin dureri la nivelul sinusurilor anterioare ale feței, personalul aeronavigant trebuie să-și asigure o igienă

corespunzătoare a nasului care să împiedice obturarea comunicării dintre sinusuri și cavitatea nazală. Tratamentul imediat constă în revenirea la altitudinea de zbor la care au apărut primele simptome, iar coborârea se va face apoi foarte lent.

Meteorismul de altitudine se manifestă prin balonare, dureri abdominale și chiar jenă în respirație prin dilatarea gazelor prezente în tubul digestiv și ascensiunea diafragmului. Pentru prevenire este necesară o dietă adecvată înaintea expunerii, alimente ca ceapa, ridichiile, fasolea, castraveții, pepenele, băuturile carbogazoase și alcoolul trebuie evitate.

Pentru prevenirea **barotraumatismelor odontoalgice** (durerile de dinți) trebuie depistate și tratate, dacă există, infecțiile și granuloamele apicale, chiar dacă sunt asimptomatice la sol, la o presiune atmosferică normală.

În scopul prevenirii barotraumatismelor, personalul aeronavigant trebuie examinat în prealabil la cabinetele: medicină internă, cardiologie, ORL, radiologie, stomatologie, neurologie și, pentru femei, ginecologie. Trebuie excluse afecțiuni preexistente expunerii la hipoxie/hipobarism, acute sau cronice, cardiace, pulmonare, în sfera ORL, stomatologice, ginecologice etc., care ar putea determina apariția mani-

festărilor descrise.

Medicul cu atestat de studii complementare în medicină hiperbară trebuie să își exprime acordul pentru expunere după realizarea unui consult al pacientului care cuprinde și completarea unui chestionar.

ADAPTAREA ORGANISMULUI LA HIPOXIE/HIPOBARISM

Știm, toți cei care am experimentat acest lucru, că în telecabină ni se înfundă urechile. Acest lucru se întâmplă din cauza modificării rapide de presiune atmosferică. Cunoaștem și faptul că presiunea atmosferică normală, la nivelul mării, este de 760 mm coloană de mercur.

După cum ne-a explicat șeful acestui laborator, adaptarea organismului la hipoxie și hipobarism începe după atingerea înălțimii de 3.000 de metri. La nivelul mării, presiunea parțială a oxigenului la nivel pulmonar este de 160 mm coloană de mercur. La înălțimea de 5.500 de metri, presiunea parțială a oxigenului la nivel pulmonar se reduce la jumătate și este de 80 mm coloană de mercur. Acest lucru înseamnă că, cu cât urcăm, cu atât începem să respirăm mai des în căutarea de oxigen, adaptând astfel organismul la condițiile de altitudine. Între 2.100 și 3.600 de metri se manifestă pragul de reacție al

organismului, de adaptare prin creșterea frecvenței respiratorii, a frecvenței cardiace și a tensiunii arteriale. Altitudinile peste 3.600 de metri reprezintă o zonă de compensare incompletă, când este nevoie de un aport suplimentar de oxigen, fără de care pot apărea dureri de cap, oboseală, somnolență, amețeală, „foame de aer” și euforie. Un organism adaptat suportă bine și aceste schimbări.

Zona critică sau mortală, pragul critic se manifestă începând cu altitudinea de peste 6.700 de metri. Aici, mecanismele de adaptare sunt depășite. Astfel, începând cu această zonă se manifestă incapacitate mentală și fizică, pierderea conștienței, convulsii, insuficiență respiratorie și moarte. Alpinistii, care s-au antrenat în cadrul acestui laborator pentru urcarea pe munții înalți ai Masivului Himalaya, având organismul foarte antrenat și pregătit pentru astfel de ascensiuni, au fost expuși în barocameră până la altitudinea de 7.500 de metri. Aici reușeau să staționeze timp de un sfert de oră și să facă și genuflexiuni. În Himalaya au reușit să traverseze bariera de 8.000 de metri fără aport suplimentar de oxigen.

zbor cu scopul evitării accidentelor și incidentelor de zbor și a creșterii performanței individuale și a sistemului om-aeronavă.

Acest antrenament se execută la Institutul Național de Medicină

subsonice și supersonice, pe cei de elicoptere, parașutiști, navigatorii, stewardesele sau alt tip de personal aeronavigant.

Întotdeauna, pentru sesiunile de antrenament la altitudini peste

monitorizați, urmărindu-se permanent frecvența cardiacă, morfologia EKG, fizionomia feței, starea de vigilență și capacitatea psihică prin stimuli verbali și alte diverse teste.

Înainte de începerea propriu-zisă a probei, aceștia sunt supuși unei denitrogenări prin administrarea timp de 40 de minute a oxigenului medicinal cu concentrație 100% pentru prevenirea manifestărilor bolii de decompresiune.

După aceasta, se realizează o ascensiune la 2.500 de metri (8.000 de picioare), cu o viteză de 25 m/s, apoi o coborâre până la 1.000 de metri (3.300 de picioare), cu viteza de 12 m/s, pentru acomodarea la condiții de hipobarism.

Apoi se urcă mai departe la 10.500 de metri (35.000 de picioare) cu o viteză de 25 m/s. După aceea, se coboară la 7.500 de metri (25.000 de picioare) cu o viteză de 55 m/s, unde se efectuează un palier staționar de 20 de minute. În acest palier se execută diferite teste scrise sau psihologice, de orientare pe hartă, antrenament la vizibilitate redusă fără mască de oxigen, cu durata de 5-6 minute pentru fiecare subiect. Al doilea palier începe după coborârea la 5.500 de metri (18.000 de picioare) cu viteza de 25 m/s. Acesta durează 15 minute și constă în întreruperea administrării de oxigen și realizarea altor teste. După cel de-al doilea palier subiecții sunt „coborâți la sol”, fără mască, cu o viteză de 12 m/s.

Antrenamentul durează, în medie, cu tot cu activitatea de denitrogenare, 90 de minute.

Aeronautică și Spațială „General doctor aviator Victor Anastasiu” de către medicii atestați din Secția Cercetare și Fiziologie Aeronautică: **locotenent-colonelul doctor Adrian MACOVEI**, șeful secției, **locotenent-colonelul doctor Dragoș VLAD**, **colonelul (r) doctor Ilie CAPANU**, **locotenent-colonelul doctor Doina-Ileana LUPEȘ** și **plutonierul adjutant**

6.600 de metri este necesară prezența în camera hipobară a unui însoțitor medical, care, de asemenea, trebuie să fie apt de zbor.

PROBA DE BAROCAMERĂ

Sergentul major Adrian PĂUNESCU, asistent medical, îndeplinește aceste condiții. Acesta ne-a explicat că subiecții care execută antrenamentul la

ANTRENAMENTUL FIZIOLOGIC AERONAUTIC LA CAMERA HIPOBARĂ

Prin antrenament fiziologic aeronautic se înțelege sesiunea de antrenament care permite familiarizarea personalului aeronavigant cu provocările fiziologice, psihofiziologice și patologice apărute pe timpul misiunilor de

principal Angelica RAICU, asistent medical.

Antrenamentul fiziologic la hipoxie/hipobarism se execută de către personalul aeronavigant o dată la cinci ani. Acesta se realizează pentru prima dată la începerea activității de zbor sau la selectarea personalului aeronavigant. Dintre cei care trebuie să treacă prin această experiență îi menționăm pe piloții de avioane

barocameră trebuie să fie odihniți, să consume alimente cu minimum o jumătate de oră înainte, evitându-le pe cele care provoacă balonarea, să aibă efectuat examenul clinic de boli interne, cardiologie, ecografie de cord, electrocardiogramă, examen clinic ORL, oftalmologic, neurologic și ginecologic (în cazul femeilor).

În timpul probei, subiecții sunt

Trebuie știut faptul că înainte de executarea acestui antrenament personalul testat nu trebuie să efectueze zbor sau scufundări într-un interval de 48 de ore.

PROBA DE DECOMPRESIE RAPIDĂ

Antrenamentul fiziologic se realizează și înainte de Proba de decompresie rapidă. Expunerea

la „altitudinea” de 7.500 de metri, timp de 5-6 minute, fără administrare de oxigen cu presiune pozitivă pe mască, are ca scop recunoașterea de către personalul aeronautic a simptomelor insidioase ale hipoxiei acute: euforie, scăderea performanței, amețeală, greață, dureri de cap, furnicături, vedere neclară, în eventualitatea în care acestea apar. Astfel, piloții își pot evalua timpul de autosalvare (TUC), care în mod normal, la 7.500 de metri, este de 5 minute în repaus și de 2-3 minute în activitate moderată.

TUC este timpul scurs între instalarea bruscă a senzației determinate de lipsa de oxigen corespunzătoare înălțimii și manifestările fizice sau psihice ce anulează o reacție normală din partea pilotului (timpul în care poate restabili aportul de oxigen). TUC este individualizat pentru fiecare pilot. Practic, la 10.500 de metri, pilotul are la dispoziție 60 de secunde pentru luarea măsurilor corective (comutarea regulatorului de oxigen pe urgență, verificarea măștii și furtunului de

oxigen, activarea oxigenului de rezervă, reducerea rapidă a altitudinii de zbor sub 3.000 de metri). În cazul producerii decompresiei rapide TUC se reduce la jumătate.

Antrenamentul de decompresie rapidă constă într-o denitrogenare de 5 minute, o ascensiune la 2.500 de metri (8.000 de picioare) cu viteza de 25 m/s, realizarea unui palier de acomodare de 3-4 minute, după care se realizează o ascensiune instantanee (depresurizare rapidă) la 6.600 de metri (20.000 de picioare), un palier de 2 minute și coborâre la sol fără masca de oxigen. În timpul decompresiei rapide se poate observa apariția unei pocnituri puternice, ceață în cabină și zguduirea subiecților.

După terminarea antrenamentului fiziologic, subiecții sunt examinați de medicul cu studii complementare de medicină hiperbară pentru depistarea eventualelor manifestări ale decompresiei.

Experiența prin care au trecut piloții de supersonice care

executau antrenamentul la momentul documentării noastre ne-au povestit-o chiar ei. **Căpitanul Georgel CIOLAN** și ceilalți colegi ai săi, **locotenenții Alin VOICULESCU, Costinel DOBRE, Bogdan AVRAM** și **Cătălin MITITELU** au executat pentru prima dată acest tip de antrenament.

„În camera hipobară avem oxigen la dispoziție tot timpul, dar experimentăm și simptomele hipoxiei. Realizăm o denitrogenare de 40 de minute pentru a evita acumularea de azot în organism și, în special, în vasele de sânge sau articulații. Senzația acestei acțiuni se aseamănă cu băutul unei cafele foarte puternice. Decompresia rapidă este un moment la care nu te aștepti, deoarece nu am cunoscut exact momentul în care trebuia să se producă. S-a simțit ca un șoc, ca și cum aș fi căzut pe pământ, ca și cum m-ar fi trântit cineva”, a descris experiența căpitanul Ciolan.

„La 7.500 de metri altitudine simulată ne-am dat jos măștile de oxigen. Pe moment, în palierul desemnat, nu mi-am dat seama că s-ar fi întâmplat ceva deosebit, însă când mi-am pus la loc masca, după acest interval, mi-am dat seama că mi-e mai ușor să scriu. Zgomotele foarte puternice de la depresurizare le-am auzit din camera hipobară foarte puternic, înainte, de la testul colegilor mei, în timp ce eu executam sesiunea de denitrogenare.

Acest lucru nu a fost ceva nou pentru mine însă, în momentul producerii decompresiei rapide am avut senzația că m-am ridicat de pe scaun”, a adăugat locotenentul Voiculescu.

„Experiența a fost neașteptată. Înainte de depresurizare te aștepti să simți ceva, însă nu sunt factori care să te atenționeze în afară de zgomot”, ne-a relatat locotenentul Dobre.

„În barocameră fără oxigen, dacă faci efort, obosești mai repede” a constatat locotenentul Avram.

„În general, proba de antrenament mi s-a părut lungă, mai ales perioada de denitrogenare. La decompresia rapidă am avut impresia că m-am mișcat în lateral”, a concluzionat locotenentul Mititelu.

Antrenamentul la camera hipobară este unul pe cât de interesant și științific, pe atât de util pentru siguranța zborului. Le mulțumim tuturor celor care au participat la realizarea materialului, piloților, personalului medical foarte draguț și implicat în „aducerea în siguranță la sol” a celor care execută antrenamentul și, în special, colonelului (r) doctor Ilie Căpanu, pentru acuratețea informațiilor și a modului în care ne-a făcut să înțelegem ce înseamnă și ce implică antrenamentul fiziologic în cadrul acestui laborator.

Piloți alături de personalul medical de la Barocameră

LOIALITATE ȘI ÎNCREDERE ÎN „SISTEMUL NERVOS CENTRAL”

Până în prezent, a participat atât la proiecte care au avut ca finalitate achiziția de tehnică (de exemplu: sistemul de comandă-control pentru RSA Hawk, pentru RSA Volhov, Modulul de comunicații și informatică dislocabil pentru Rachete Sol-Aer și, parțial, radar 3D), cât și la proiecte de extindere a infrastructurii IT cu echipamentele existente, cum ar fi extinderea infrastructurii rețelei locale, interne din unitățile RSA.

Proiectele în care a fost implicat au avut o mare importanță pentru categoria noastră de forțe, în domeniul apărării sol-aer. Astfel, maiorul Zgripcea a participat la extinderea unitară a infrastructurii IT la nivelul tuturor structurilor din compunerea Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer și la modernizarea infrastructurii existente pentru a răspunde cerințelor actuale.

De asemenea, pentru ofițerul nostru, o provocare majoră a reprezentat constituirea unor structuri dislocabile care prelucrează informații cu un nivel de clasificare ridicat, în contextul existenței, până în prezent, doar a unor structuri fixe, nemobile care prelucrează aceleași informații clasificate.

Deși pare un domeniu complicat, pentru maiorul Zgripcea, implementarea părții IT într-o unitate de apărare sol-aer a spațiului aerian este o activitate frumoasă, care necesită mereu acumularea de noi cunoștințe, cu multe provocări, dar și satisfacții pe măsură, deoarece sistemul de comunicații și informatică al oricărei organizații este similar, după cum apreciază acesta, cu „sistemul nervos central” al unei persoane: „Este o muncă în care rezultatele obținute au o directă legătură cu performanțele individuale și ale echipei din care faci parte. Gradul de subiectivism în aprecierea rezultatelor este redus spre minim, deoarece rezultatele muncii proprii vorbesc de la sine”.

Pe lângă echipa care realizează „managementul infrastructurii IT”, pentru ca misiunea să se poată realiza, este necesară o sumă de echipamente, cabluri și utilizatori, și multe aplicații informatice: „Sperăm ca în viitorul apropiat să beneficiem de un sistem

Laura MĂCĂRESCU

O brigadă de rachete sol-aer (RSA) are nevoie de multe structuri pentru a-și îndeplini misiunea. Punerea și menținerea în funcțiune a sistemului de comandă-control la rachetele Hawk face parte din activitățile esențiale pentru îndeplinirea menirii Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer. Acest lucru se realizează prin coordonarea activităților echipei de specialiști IT care configurează echipamentele din compunerea sistemului de comandă-control, implementează noile capabilități, întocmește documentația necesară obținerii aprobărilor pentru funcționarea sistemului. Coordonatorul acestui nou sistem implementat este **maiorul Nourăș Mihai ZGRIPCEA**, șef Birou Informatică și Compusec din cadrul brigăzii, câștigătorul locului III la concursul „Omul Anului 2015”, secțiunea Comunicare prin Spațiul Cibernetic și Comunicații Militare.

IT integrat care să permită colectarea, integrarea și diseminarea informațiilor, utilizând aplicații informatice specializate, în scopul reducerii birocrăției”, a subliniat maiorul Zgripcea în numele colegilor săi. Militar de carieră,

începând cu Liceul Militar „Mihai Viteazu” de la Alba Iulia, continuând cu absolvirea Academiei Militare a Forțelor Terestre, trecând prin mai multe unități și funcții de conducere, ne poate spune că pentru ca un ofițer să-și

îndeplinească cât mai bine misiunile există un set de reguli universale valabile: „însă ponderea diferă mult pe timpul carierei, cerințele diferă în funcție de misiune și de nivelul ierarhic pe care se află acesta. Dacă la începutul carierei se pune accentul foarte mult pe profesionalism, ulterior contează mult mai mult capacitatea managerială.

Totuși, indiferent de pondere, încerc să identific câteva caracteristici comune: profesionalism, dedicație, corectitudine și, nu în ultimul rând, etica profesională. Și am să explic și de ce. **Profesionalismul și dedicația merg mână în mână: sunt necesare multe cunoștințe pentru menținerea în funcțiune a unui sistem de comunicații și informatică.** În timp, specialiștii acumulează cunoștințe, experiență, însă apare o altă problemă: cu cât sunt mai pregătiți, cu atât mai mult se ivesc oportunități spre viața civilă, de multe ori mult mai bine remunerate. Aici apare dedicația.

În ceea ce privește **etica profesională**, discutăm despre oameni care lucrează direct cu „sistemul nervos” al oricărei organizații și care pot avea acces la orice informații transmise prin acesta. De la sistemul telefonic, până la e-mail, poți avea acces la orice. Contează ce faci cu ceea ce ai, dacă ceea ce faci, faci pentru a menține în funcțiune sau dezvolta, sau faci lucruri doar pentru că poți să le faci? Aici intervine o altă noțiune: încredere versus responsabilitate!”

Munca în echipă este esențială pentru îndeplinirea obiectivelor propuse. Având în vedere numărul mare de cerințe la care trebuie să facă față o structură de comunicații și informatică la nivelul unei brigăzi, îndeplinirea sarcinilor nu se poate face decât în echipă.

“Să formezi o echipă este doar începutul, să rămâi împreună este progresul, să lucrezi împreună este succesul!” - Henry David Thoreau.

Este motto-ul după care se ghidează maiorul Zgripcea. Și, după cum afirmă ofițerul nostru, rezultatele muncii în echipă nu apar imediat, ci în timp, după acumularea cunoștințelor necesare îndeplinirii sarcinilor specifice fiecărui membru și după realizarea coeziunii membrilor acesteia. La început, de multe ori este dificil de acceptat faptul că rezultatele unui grup de oameni nu sunt identice cu suma rezultatelor individuale. Munca unei echipe devine vizibilă în timp, timp care poate însemna inclusiv ani de zile.

Un exemplu demn de urmat

Alex BĂLĂNESCU

„Nu mai există altul ca el”, mi-a spus o colegă a sa atunci când am întrebat despre **maistrul militar principal Alexandru HUIBER**, maistrul militar de comandă al Bazei 71 Aeriene din Câmpia Turzii în ultimii cinci ani. A absolvit Școala Militară de Maiștri Militari de Aviație „Traian Vuia”, din Mediaș, în anul 1986, a terminat Dreptul în anul 2011, iar în perioada 2011-2013 a urmat cursurile postuniversitare de Ingineria Mediului în cadrul Universității Tehnice din Cluj-Napoca.

Din cei 30 de ani de carieră militară, 27 i-a petrecut în această unitate, în care timp de 24 de ani a lucrat ca specialist în armament de bord de aviație. Tehnician de aviație fiind, a fost obligat să respecte procedurile și instrucțiunile de exploatare, iar studiile de drept i-au întărit convingerea că în orice sistem sau organizație totul se bazează pe respectarea regulilor. A participat la două misiuni externe, în Norvegia, la exercițiul NATO AIR MEET 2005, unde a avut ocazia să vadă ce înseamnă colaborarea între militari din diferite țări în cadrul unei alianțe multinaționale, și în Lituania, în anul 2007, pe timpul asigurării Serviciului de Poliție Aeriană în Țările Baltice, unde a experimentat ce înseamnă cu adevărat serviciul de luptă într-o zonă cu un grad de risc destul de ridicat. În tot ceea ce a întreprins în viață a încercat să-și impună o anumită rigoare specific militară, începând cu punctualitatea, corectitudinea și spiritul camaraderesc și a încercat să fie un exemplu demn de urmat pentru ceilalți colegi.

Obținerea locului I la secțiunea „Credință și altruism”, în cadrul

concursului „Omul anului 2015”, etapa pe SMFA, l-a onorat și va încerca să se mențină la nivelul impus de o astfel de apreciere. A fost nominalizat ca urmare a unor activități de voluntariat desfășurate în comun cu militarii portughezi și americani care au staționat în Baza 71 Aeriană. Activitățile s-au materializat în utilarea unui loc de joacă exterior și zugrăvirea unor spații din Centrul Maternal Iris din Câmpia Turzii. Pe lângă aceasta,

Alături de fiicele sale, de Ziua Armatei

militarii bazei au finanțat achiziția unor aparate de tratament necesare Centrului pentru copii și tineri cu dizabilități din localitate, unde periodic donează voluntar sume

necesare pentru acoperirea unor cheltuieli în beneficiul acestor copii loviți de soartă. De asemenea, maistrul militar principal Huiber colaborează cu organizația Cercetașii din Câmpia Turzii unde a fost solicitat de câteva ori pentru a prezenta noțiuni de orientare în teren, citirea hărții, folosirea busolei, alegerea reperelor și altele.

Deși la vârsta de doar 14 ani și-a pierdut tatăl, ceea ce l-a obligat să ia viața „în piept” încă de la o vârstă fragedă, „nea Șoni”, după cum îl cunosc mulți dintre colegii din Forțele Aeriene, este mulțumit de ceea ce i-a oferit viața. Are o căsătorie reușită și două fiice, deci se consideră „un om bogat”. Nu își dorește de la viață decât liniște, pace și, bineînțeles, sănătate. În plan profesional vrea să se ridice la standardele impuse de funcția de maistrul militar de comandă conform căreia consiliază oamenii, îi reprezintă, dar în același timp le impune o anumită conduită, iar asta se exprimă cel mai bine în cele trei cuvinte care sunt valorile Forțelor Aeriene Române – Integritate, Devotament, Tenacitate.

Pregătirea bombelor Mk 82, înainte de a fi acroșate pe avion

Montarea focoaselor electrice la bombe, alături de sublocotenent ing. Alexandra Păgidean - șefa grupei armament

Pregătirea bombelor ghidate prin laser

Montarea muniției și alimentarea tunului de pe MiG-21

Pregătirea înainte de decolare - legarea pilotului în scaun

În momentul în care revista noastră este răsfoită de dumneavoastră, ne aflăm deja în luna decembrie, așa că vă prezentăm un material deosebit de cazon și de frumos, scris cu drag de colegul nostru...

IARNA, LA BOBOC

Plutonier adjutant Viorel DODAN

Când spui „iarnă grea” la Boboc, cei neinițiați nu pot decât să-și imagineze semnificația vorbelor. Cei care trăiesc iernile de aici, ar spune că expresia este mai degrabă un sofism sau un pleonasm. Și numai cine n-a simțit cu adevărat asprimea gerului și furia viscolului din zonă, nu poate înțelege despre ce este vorba... De altfel, prin aceste locuri, circulă o vorbă care spune că aici vântul nu bate decât de două ori pe an: șase luni dintr-o parte, șase luni din cealaltă parte!

Vine o vreme... acel moment din viața unui militar de la Boboc, când, în ciuda urgiei de afară, chemarea datoriei este mai puternică și trebuie cu orice preț să ajungă la serviciu! Și tocmai atunci i se pare că Dumnezeu, natura și toate astrele aliniate lucrează împotriva voinței lui de a ajunge la destinație. Coduri, care mai de care mai colorate, care închid drumul obișnuit către unitate, trenuri cu întârzieri ce depășesc numărul de ore ale zilei etc... Și ce poate face atunci un biet om aflat la cheremul naturii atotputernice? Se

înarmează... cu răbdare! Și așa... înarmat, își pune toată priceperea și puterea în slujba găsirii unor soluții alternative pentru atingerea scopului.

Astfel, militarul face strategii, calculează resursele, forțele și mijloacele necesare pentru a câștiga lupta cu stihiiile vremii. Constată însă că, vorba cântecului, „degeaba-s toate”, dacă n-ai un dram de noroc și nu se-ndură Cel de Sus de tine. Așa că, într-un târziu, trenul care trebuia să vină... alaltăieri, sosește, se pare numai pentru el, militarul de la Boboc. Și,

atunci, în gara de la Buzău, în fața aceluia tren-fantomă, înghețat și aproape disperat, omul are o revelație: ce bine că a mai trecut pe la biserică! Și dacă nu a fost de prea multe ori, acesta e un semn că ar trebui să înceapă să meargă! Pentru că, iată, Calea pe care ți-o arată Dumnezeu e acum mult mai lungă decât de obicei.

Dar să trecem peste aceste filozofii și să ajungem la partea practică a lucrurilor... Sosirea trenului în gara Buzău produce o bucurie egală sau chiar mai mare decât sosirea trenului regal. Lumea îl întâmpină cu urale și aplauze și ia cu asalt ușile înghețate bocnă. Pe la geamuri se ivesc capetele a ceea ce se presupune a fi niște ființe umane blocate în compartimente ca într-un fel de capsulă a timpului. Pe fețele lor nu se mai citește nici un fel de emoție, ci mai degrabă un fel de blazare, o indiferență față de tot și toate. Câțiva, se hotărăsc să coboare și sunt priviți cu oarecare admirație de cei de pe peron, ca niște eroi care se întorc de pe front, din teatrele de operații ale iernii...

Odată urcat în tren, militarul își caută locul său strategic. Acesta trebuie să fie cât mai aproape de ușa vagonului pentru a-i asigura replierea la nevoie și coborârea chiar și din mers, să aibă vizibilitate cât mai mare pentru a putea evalua schimbările de tactică ale mersului trenului. Nu, militarul nu mai are pretenția ca în compartiment să mai fie și cald... măcar puțin! Nu, el nu vrea decât să ajungă, oricum! După minutele de îmbulzeală și de forfotă pe hol, urmează acele minute interminabile de așteptare ca trenul să se pună în mișcare... Și aici, acum, se duce un adevărat „război psihologic” în care, principala armă este dezinformarea, zvonul... Ba că trenul nu

mai pleacă pentru că s-a stricat locomotiva și trebuie să vină alta de la... Sighetu-Marmației, ba că acum, în plin viscol, se fac lucrări la calea ferată cu fonduri sifonate de la UE etc... Dar, după cum se știe, militarul, ca și poetul, nu are viață personală! El nu pleacă urechea la ce se vorbește în jurul lui pentru că e pregătit pentru asemenea situații. El are de partea lui, întodeauna, speranța! E orb și surd la cele din jurul lui! El doar speră... și speră... vreo două ore în vagonul înghețat, dar se consolează cu ideea că măcar e înăuntru și nu bate vântul... așa de rău ca afară!...

Pe jumătate adormit, simte o ușoară trepidație... Da! Trenul se pune, în sfârșit în mișcare! Cu mișcări precipitate, face o gaură de mărimea unui vizor în gheața groasă de pe geam să se convingă de minunea ce tocmai se întâmplă și la care este parte! Trenul chiar a plecat... Un sul gros de abur îi scapă din gură, semn de mare bucurie și ușurare. Colegul din tură se poate considera norocos. Va ajunge azi acasă, probabil! Dacă va avea același noroc la întoarcere... O bucurie potolită pune stăpânire pe el și o căldură plăcută îi inundă corpul, la gândul că va ajunge la serviciu... Apoi, alt gând, acela că mai are de străbătut drumul de la gară până la unitate îl aduce la realitate...

Coborârea în gara Boboc, pare ca o despărțire de iubită. N-ai vrea să se întâmple, dar trebuie... Trebuie să coboare și el pentru că prietenul, colegul, camaradul, îl așteaptă, se bazează pe faptul că el va ajunge... Viscolul îl ia în primire și îl transformă instantaneu în jucăria lui preferată... Troienele neatinse sunt semn că nici măcar camionul nu putea ajunge, așa că se bazează doar pe el. Hm! Acum realizează că un costum termic face...toți banii! Se felicită pe sine că l-a luat și îl felicită pe cel care l-a inventat! Pune capul în piept, spatele în vânt și pornește prin troiene... Pe drum, răspunde șuieratului vântului, în gând: „Hei!

Sunt tot eu! Nu mă recunoști? Cel de acum un an...și cel din fiecare an de cin'spe ani! Ai putea, totuși, să fii mai blând! Știi că nu mai impresionezi pe nimeni cu agitația ta. În cel mai rău caz, o să ne luptăm amândoi până la unitate! Și știi că o să pierzi, nu? În fiecare an pierzi!"

În plin câmp, viscolul se întetește. Traectoria de deplasare este acum o rezultantă dintre dorința de a merge drept și direcția vântului care bate perpendicular pe traiectorie... Respiră greu de la efortul de a sparge troienele până la brâu și se orientează după copacii de pe marginea drumului... E duminică! Se vede acasă, în căldura apartamentului, îmbrăcat lejer, uitându-se la televizor, cu un ceai cald sau un vin fiert cu scorțișoară...

Se trezește brusc cu fața în zăpadă, căzut pe un troian... „Carevasăzică, m-ai prins descoperit pe flancuri și ai profitat! Ok! N-ai profitat destul! Hai să vedem de ce ești în stare!”... Își pune și mai mult capul în piept și înaintează frontal, cu fața în vânt!... Gardul de la „gaze”... o lumină de la Punctul de Control... Gata! Băieții „de la poartă” se uită la el ca la o arătare de pe altă lume.

- Frățioare! Cum ai ajuns pe vremea asta?

- Foarte bine, nu vedeți? Bate un pic vântul, da'e bine!

Râde în sinea lui și-i lasă pe băieți un pic încurcați de răspuns...

Colegul de tură îl primește cu bucurie sinceră și recunoștință în căldura camerei, unde pare că totul e mai frumos în viață... Însă știe că și el va trebui să treacă prin același calvar, la plecare. Dar cu vântul din spate și stânga, va avea un mic avantaj...

După schimbarea impresiilor despre drum, se discută de problemele apărute în timpul serviciului. Se pare că nu sunt atât de multe și de serioase, pe cât s-ar fi așteptat. Traficul de date nu s-a blocat din cauza viscolului,

megabiții își văd liniștiți de treaba lor și fac ce știu ei mai bine: conexiuni și transferuri de date către destinarii electronici. Zumzetul aparatului și ledurile verzi îi dau acea stare de liniște și mulțumire. Ce și-ar putea dori mai mult?

Îi urează colegului drum bun către gară, noroc la tren și...rezistență! În căldura camerei își imaginează acest paradox al aviației: pe aceste vremuri, când viscolul vrea să ia pe sus totul în calea lui, avioanele se încăpățânează să rămână la sol. Unele se zbat în ancore, înlănțuite parcă împotriva voinței lor, altele se zgribulesc doar la adăpostul unei huse puse pe cupolă. În toate mocnește parcă dorul de zbor, dorul de înălțimi, însă trebuie să aștepte până la primăvară când se vor dezmoști și își vor descătușa energiile ascunse sub fuzelaje...

larna la Boboc poate fi și așa... Cei de aici au trecut măcar o dată prin astfel de episoade, singuri sau împreună cu alți colegi. Cu toate astea, o astfel de experiență face parte deja din farmecul vieții de aici, din „privațiunile vieții de militar”. Este acel fapt pentru care te pregătești psihic tot timpul, pe care nu ți-l dorești, dar care, inevitabil, se întâmplă... Iar atunci când se întâmplă, trebuie să-l înfrunți asumat, conștient, așa cum ți-ai asumat toată cariera militară.

O EVALUARE

mândria de a fi militar

Psiholog Corina LUPU

Anii de experiență în cadrul unității ne oferă informații prețioase cu privire la modul de a fi, de a interacționa și de a lucra al membrilor din cadrul unui colectiv de muncă.

Am să încep prin a menționa că am venit în unitate purtând cu mine o mapă de teste și puțină experiență pe care o dobândisem până atunci în lucrul direct cu oamenii. Am utilizat conform regulamentelor în vigoare testele ce mi-au permis să cunosc încet, încet oamenii și să intru în relație directă cu ei.

Am avut astfel posibilitatea să mă apropii și să cunosc profiluri diferite de oameni, să înțeleg modalități diferite de reacție la evenimentele cu care personalul se confrunta în îndeplinirea sarcinilor.

Abia când am început să

utilizez cu succes observația și interviul am observat o apropiere a oamenilor față de mine. Am permis celor ce mă cunosc să afle mai multe despre mine la rândul lor și să mă accepte ca pe un camarad alături de care pot să lupte la bine și la greu.

Manifestarea unei atitudini deschise și oneste față de cei cu care colaborezi accesează zone personale și conduce la exprimarea liberă a unor nevoi ce poate, uneori, oamenii nu le pot exprima explicit. Am folosit astfel, în evaluările efectuate, nu doar bateriile de teste bine elaborate ce permit sondarea profilului personal, ci am încercat să creez o punte de legătură cu personalul, colegii noștri alături de care lucrăm zi de zi.

Dincolo de a cunoaște dacă persoana se încadrează sau nu într-un barem, fiecare om, coleg,

are o poveste de viață mai mult sau mai puțin complexă. Mi-am permis să largesc cadrul discuțiilor pentru a-i putea cunoaște mai bine, cel puțin pe cei cu care interacționez mai des. Astfel, am cunoscut colegi care trebuie să se deplaseze zeci de kilometri în fiecare zi, sau să îngrijească un copil bolnav, sau care sunt singuri întreținători ai familiei.

Am întâlnit oameni dăruiți muncii pe care o desfășoară în fiecare zi, în condițiile în care uneori problemele îi pot copleși pe moment.

Am întâlnit oameni motivați și dornici să își îndeplinească atribuțiile în orice condiții pentru a fi mândri că sunt militari. Dincolo de toate testele și aplicațiile cunoscute, am înțeles că mă pot apropia de oamenii din colectivul nostru pentru a învăța nu numai să-i evaluez, dar și să-i

înțeleg și să îi respect pentru modul în care își doresc să se achite de sarcinile atribuite, în condițiile în care trec prin momente dificile sau nu au o situație financiară suficient de stabilă.

Vorbesc cu mândrie și respect despre mândria de a fi militari și a se achita de sarcinile meseriei în orice condiții. Discută cu mândrie și bucurie în glas despre realizările pe care le au în cadrul misiunilor desfășurate în fiecare an la Capu Midia și în cadrul altor exerciții organizate în țară.

Sunt mândră și eu că am fost acceptată ca membru al colectivului Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer, unde am învățat să lupt, să muncesc, să fiu parte dintr-un întreg. Sincere urări de bine și felicitări pentru modul în care vă îndepliniți atribuțiile!

CONSTANTIN NICOLAU

observator aerian în
Războiul pentru Întregirea României

Aviatorul inginer Constantin Nicolau s-a născut la 10 mai 1897, în comuna Dămieniști, fostul județ Roman. La data de 1 iulie 1916 absolvă cursurile Liceului Militar de la Mănăstirea Dealu, după care, între 1 octombrie 1916 – 1 iulie 1917, urmează Școala Militară de Ofițeri de Artilerie.

Dramatismul retragerii populației civile și armatei în Modova, în iarna anului 1916, este consemnat în memorii de către sublocotenentul aviator observator Constantin Nicolau, care se deplasa cu un automobil de la Iași către casă, la Roman, la 31 decembrie 1916: „Plecarea a avut loc pe la ora 15; ninge cu fulgi gri și vizibilitatea era redusă la câțiva metri... În curând ne-a găsit în plină noapte și cu mare greutate depășeam convoaiele care mărșăluiau pe drumul înzăpezit. Soldații din coloane și cei ce însoțeau șirurile interminabile de căruțe păreau niște umbre care înaintau din greu prin zăpada ce devenea tot mai groasă.

Pe marginea drumului apăreau ici-colo caii părăsiți. Unii încercau să se mai țină pe picioare, în timp ce alții erau căzuți... Aveam senzația că trăiam un coșmar care-mi paraliza toată înțelegerea.

Am făcut cei 85 de km până la Roman în șapte ore și jumătate...”

Avansat la gradul de sublocotenent, acesta este trimis la Școala de Observatori din avion, în special pentru reglaje de trageri ale artileriei, dar și observație asupra mișcărilor de trupe ale inamicului. După absolvire, obține brevetul de

zbor nr. 92 și este trimis direct pe front, fiind repartizat ca observator aerian în cadrul Grupului 2 Aeronautic Tecuci, la Escadrila F5 Farman.

În timpul Războiului pentru Întregirea României a executat numeroase misiuni de luptă, fiind coleg de escadrilă, printre alții, cu viitorul ministru de externe al României, Grigore Gafecu.

În lucrarea memorialistică „Proba de foc”, apărută la Editura Albatros din București în anul 1983, Nicolau Constantin va consemna dramatismul înclăș-

tărilor în timpul bătăliei de la Mărășești:

„Satul Mărășești, nu era decât o vatră de flăcări... Cu cât avionul se apropia mai mult, bubuitul exploziilor se însuma într-un tunet profund, din ce în ce mai impresionant...”

Ghemuit în carlinga mea, eram martorul înmărmurit al unui tablou de groază de la care nu-mi puteam lua ochii.

Suprafețe întregi de teren erau acoperite cu nori negri de fum și praf, care se ridicau până la sute de metri, luminați de străfulgerările exploziilor...

Ici, colo se deslușeau valurile atacanților inamici, care pe măsură ce înaintau, se răreau, se topeau în gropile exploziilor sau secerate de focul mitralierelor.

În primele noastre linii se puteau distinge lupte corp la corp cu dușmanii care izbutiseră să ajungă până acolo...”

După încheierea Primului Război Mondial va urma Școala de Pilotaj Tecuci, în urma absolvirii căreia, devine pilot militar, primind brevetul de zbor nr. 270, la data de 10 octombrie 1921.

În anul 1923 a fost trimis în

Sorin GRUMUȘ

țară și numit șef al Direcției Construcției Aeronautice din Subsecretariatul de Stat al Aerului.

În februarie 1945 a fost mobilizat pe front, fiind numit adjunctul comandantului Corpului Aerian Român. După terminarea celui de-al Doilea Război Mondial a fost avansat la gradul de comandor și numit comandant adjunct al Diviziei de Aviație.

Constantin Nicolau a desfășurat și o importantă activitate publicistică, fiind printre altele, autorul capitolului IV

Pe frontul bucovinean

Franța pentru a urma cursurile școlii „École Technique D'Aéronautique et de Construction Automobile” din Paris. După trei ani de studii, a obținut titlul de inginer în specialitatea Construcției Aeronautice.

Reîntors în țară, a fost numit șef în cadrul Serviciului de Studii din Direcția Tehnică Aeronautică, apoi șef al Comisiei de Control și Recepție al materialului de aviație comandat în Franța. În anul 1935 a fost avansat locotenent-comandor și numit atașat militar pentru Franța, Anglia și Spania, cu reședința în capitala Franței, funcție ce o va ocupa până în 1940, când a fost rechemat în

„Aviația în războiul de reîntregire 1916-1918” din monumentală lucrare „Istoria Aviației Române”.

Pentru merite deosebite în activitatea sa în aeronautica română, a primit numeroase ordine și medalii românești și străine: „Virtutea Ostășească”, „Medalia Aeronautică”, „Virtutea Aeronautică” clasa „cavaler”, Steaua R.S.R. clasa IV-a, „Croix de la Legion d'honor” în grad de cavaler, „Croix de la Legion d'honor” în grad de ofițer, „Victoria Cross” și Drapelul roșu.

Constantin Nicolau a decedat la 10 septembrie 1984, la vârsta de 87 de ani.

